

Etter folkemordet:

Akademisk revolusjon

Utenriks side 16, 17, 18 og 19

Vinneren av erotisk novellekonkurranse er kåret!

Fikk det til å krible hos Tusvik og Tønne

Kultur side 20, 21, 22 og 23

Humanioras forbannelse

Arbeidslivets hakkekyllinger

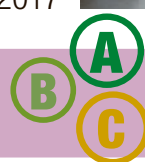
MAGASINET

STORT X-ORD

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 71, utgave 15 | www.universitas.no | onsdag 24. mai 2017

VI HAR TESTET ÅRETS SOMMERØL

Anmeldelser side 26 og 27

Fersk undersøkelse: 1 av 8 studenter har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet

«Camilla» ble trakassert av medstudent

Nyhet side 4, 5 og 6

Eili (22) er Triers nye stjerne

MAGASINET

UiO ble varslet gjentatte ganger om rasisme

Nyhet side 8 og 9

DOBLER oppslutningen

Nyhet side 14 og 15 og Kultur side 20

redaktør: **Torgeir Mortensen**
torgeirm@universitas.no 454 72 320

nyhetsleder: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

fotosjef: **Adrian Nielsen**

desksjef: **Lise Blekastad**

nettredaktør: **Sondre Myhre**

magasinredaktør: **Signe Rosenlund-Hauglid**

MENINGER

Utbredt trakassering i akademia

«Har du norsk eller vietnamesisk fitte?»

Spørsmålet, som ble stilt av en medstudent, gjorde den unge kvinnen målløs og uvel.

Studenter er ikke skjermet for uønsket seksuell oppmerksomhet i studiehverdagen. Faktisk melder én av åtte studenter at de har blitt utsatt for det av forelesere, professorer eller medstudenter.

Tallene er bekymringsverdige, men det kan være enda mer. Den svenske trakasseringsforskeren Gunilla Carstensen mener at mørketallene er store. Hun forteller også at mange som opplever trakassering blir møtt med holdningen «litt må du jo tåle». Er det så farlig at foreleseren kommenterer kroppen din? Eller med medstudenten som stadig peiler samtalen inn på sex?

Det er flere grunner til at studenter er mer sårbare for trakassering enn andre grupper. For mange er starten av 20-årene en sårbar alder der man sliter med selvbylde, mestringsfølelse, mening med livet og ensomhet etter å ha flyttet hjemmefra. Dessuten har akademia et rigid makthierarki med professorer på toppen og studenter i bunnen.

- Så hva kan man gjøre når trakasseringen inntrerffer?
- Ofre og tilskuere bør varsle om det. Enten via et eget varslingsystem ved lærestedet, et studentombud eller til en ansatt.

Når en mann trakasserer en kvinne er det særlig viktig at menn sier ifra når det skjer, og forteller at dette ikke er greit. Og motsatt selvfølgelig.

Det er kanskje lett å tro at akademia er et fristed fra resten av samfunnet, en opplyst oase som behandler mennesker med anerkjennelse og medfølelse. Det er i så fall en myte, som sprekker i møte med disse tallene.

God sommer!

Universitas retter en STOR takk til våre lesere for semesteret som har gått, og ønsker alle en strålende fin sommer! En duggfrisk øl i parken med godt selskap er en veldig god medisin mot post-eksamensangst. Sjekk ut vår store øltest på side 26-27, og vår vinanbefaling på baksiden.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Hvorfor er det så fordømt vanskelig å ta kontakt med professorene på Blindern?

Treffetid i elfenbenstårnet

kommentar

Indigo Trigg-Hauger, journalist i Universitas

om at de er tilgjengelig ved treffetid, og det er eventuelt etter avtale. Det er så klart bedre enn ingenting. Men e-poster ender fort opp i glemmeboken og avtaler renner ut i sanden. Derfor er det et poeng med fast kontortid: Det senker terskelen for å møte opp.

Et annet initiativ er kontaktpersonordningen. På masterprogrammene ved SV har vi faste kontaktpersoner som kan svare på studenter enkeltspørsmål. Ofte får vi svar mange uker senere. Og det er ikke bare enkle spørsmål studenter trenger å stille. Professorene har kanskje mareritt om faste treffetider med hundrevis av studenter som banker på døra med dumme spørsmål, men det behøver ikke bli sånn. Det er masse verdi i å lytte til studenter, spesielt for de ansatte som ønsker seg mer engasjerte studenter. Stol litt mer på oss.

Unntaket fra regelen er Øivind Bratberg. Han er førstelektor på Institutt for statsvitenskap ved UiO og har vunnet priser som beste foreleser. På dørskiltet står det at kontortid er «så fremt det er lyst på kontoret». Ifølge Bratberg nedprioriteres foreleserens kontakt med studenter. Som professor skal man ikke bare forske, men også undervise. Men interaksjon med studenter er ikke

Da jeg studerte ved University of Washington i USA følte jeg meg alltid velkommen på professors kontor. Professorene ønsket virkelig at studentene skulle lykkes. De sa tydelig ifra om sin kontortid og oppfordret oss på forelesning om å komme på besøk. Uansett om det var syv eller 200 studenter. I Norge er kulturen helt annerledes.

Jeg ble sjokkert da jeg kom til UiO som utvekslingsstudent ved Det humanistiske fakultet, og igjen som masterstudent på fakultetet for samfunnsvitenskap (SV). Mange av professorene her ser på studenter som en belastning i hverdagen deres. Kanskje har det å gjøre med norske holdninger generelt. Studenter føler det er kleint å forstyrre professoren, på samme tid som faglige ansatte er likegyldige overfor studentene.

Men ytterst sjeldent sier professorene klart ifra

«Mange av professorene her ser på studenter som en belastning i hverdagen deres»

Arkivikaren

Den døde mus

Året er 1981 og en Universitas-journalist har kanskje fått litt for frie tøyler. «Før jul oppdaget man mus i kvinnebadstuen på Kringsjø. Nå er det ikke akkurat uvanlig med mus i jentebadstuer», humrer Olav Rokseth. Men det stopper ikke der. I tilfelle du er ganske treig sørger journalisten for at du får det inn med teskje: «Men tilfellet som ble oppdaget for jul var av arten mus musculus og hadde altså ikke det mer velkjente utseendet». Arkivikarens forsinkede gratulasjoner sendes til Olav Rokseth for iherdig innsats i å sørge for at alle avisens lesere fikk med seg at han så absolutt hadde sett mus. Den typen som er vanlig i jentebadstuer, altså.

Universitas nr. 1, 1981

Synder på MF

I 1987 var det syndefall på Menighetsfakultetet. En lektor hadde blitt avskjediget etter å ha forbrutt seg mot et av fakultetets aller viktigste bud. Lektor Fartein Valen-Senstad skal ha syndet ved å «tilbringe i alt tolv døgn gjennom en periode på fire uker sammen med en kvinne han ikke hadde inngått ekteskap med». Studentene reagerte, og mente at lektoren heller burde fått tilgivelse for sine synder. Arkivikaren ønsker MF-studentene anno 1987 velkommen til fadderuka anno 2017.

Universitas nr. 6, 1987

ILLUSTRASJON: SIMEN AUGUST ASKELAND

noe som forventes av de faglige ansatte, sier Bratberg: «Det gir ingen belønning, og det står og faller på egen vilje».

Selv har jeg aldri hørt noen si at de har et godt forhold til professoren sin på UiO. Men det er kanskje å forvente for mye. NOKUTs underviserundersøkelse viser at foreleserne vurderer studenters faglige forutsetninger som ganske middelmådige. Naturligvis er foreleserne godt fornøyd med egen kompetanse, og mener at «utdanningskvaliteten og deres egen innsats er god». Det er bare studentene som må skjerpe seg.

Professorene glemmer at de også er lærere og rollemo-
deller, og at studenter kommer for å lære. Universiteter

handler om så mye mer enn forskning. Å gå på universi-
tetet handler om å undervise, snakke og bygge kunnskap
sammen.

Mer interaksjon vil også gjøre Blindern til et triveligere
sted å være. SHOT-undersøkelsen fra 2014 viste at 17 pro-
sent av studenter ved UiO opplevde ensomhet. Det er selv-
sagt ikke professorenes jobb å kurere ensomme studenter.
Men et åpent, inkluderende og engasjerende fagmiljø kan
også øke trivselsnivået, og ikke minst vil det heve studen-
tenes karakterer og det faglige utbyttet av å studere. De
gangene jeg har følt meg mest inspirert, interessert og
entusiastisk for faget var da en professor klarte å engasjere
meg utenfor klasserommet. Det har knapt skjedd på UiO.

Ved University of Washington kunne man spørre om alt fra
anbefalingsbrev til hvordan man kunne forbedre seg i emnet.
Eller man kunne skape gjensidig entusiasme om fag. Slik ska-
pes en læringsgnist og motivasjon til å gi en skikkelig innsats,
og ikke bare fullføre. Det er ikke mye som skal til.

Løsningen er likevel ikke enkel. Det er ikke nok å tvinge
professorene til å fastsette treffetid. En systematisk
holdningsendring fra toppen og ned – en ny kultur – er
nødvendig. Universitetsledelsen må si tydeligere ifra til
fakultetene at det ikke er en skam å snakke med studenter
– tvert imot. Det er en berikelse. Vi får håpe vår nye rektor
Svein Stølen også skjønner det.

debatt@universitas.no

Blikket

av Eskil Wie

Passer godt på: 7. april holder president Paul Kagame en tale i et provisorisk telt under den årlige minnemarkeringen for folkemordet ved minnesenteret i Kigali, Rwanda. Utenfor passer presidents sikkerhetsvakter godt på mannen som har sittet som president i hele 12 år. I august i år er det valg, og det er ventet at Kagame vil vinne overveldende og gå inn i en nyopprettet tredje presidentperiode. Les mer på side 16, 17, 18 og 19.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

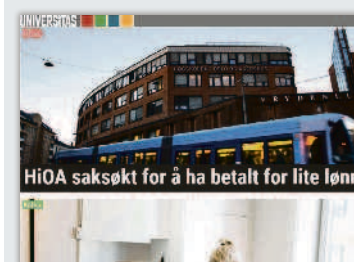
www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

For oppdaterte studentnyheter.

NYHET

nyhetsleder:
birkth@universitas.noBirk Tjeldflaat Helle
988 51 171

– Jeg fant me

Én av åtte studenter har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra en medstudent eller en ansatt ved lærestedet sitt. «Camilla» og «Ada» er to av dem som har fått føle på ubehaget.

Trakassering

tekst Runa Fjellanger

foto Adrian Nielsen, Hanna Hjordar og Hanne Marie Lenth Solbø

«Har du norsk eller vietnamesisk fitte?»

«Camilla» ble helt målløs. Sommeren 2013 sitter hun på verandaen med en eldre medstudent. De har drukket et glass vin, og han har fortalt henne at han liker «asiatisk fitte» best.

–Så spurte han meg hva jeg hadde, jeg som er blanding av vietnamesisk og norsk. Da jeg ikke ville svare kalte han meg «prip-pen» og lo av meg.

Medstudenten ville ofte snakke om andres kropp og seksualliv, selv når han ble bedt om å slutte, ifølge «Camilla». Til slutt ble det så ubehagelig at hun avsluttet vennskapet.

–Jeg fant meg i litt for mye. Man prøver å beholde en god stemning, så når ting er litt i en gråsonen kan det bli vanskelig å sette grenser, sier hun.

Svenske tilstander

«Camillas» ubehag er ikke uvanlig. En fersk undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon (NSO) viser at 12 prosent av studenter, nær én av åtte, har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra en medstudent eller ansatt ved lærestedet.

Gunilla Carstensen, lektor i sosiologi ved Högskolan Dalarna i Sverige, er kanskje den i Norden som har forsket mest på seksuell trakassering i akademien.

Hun mener det er vanskelig å gi et presist svar på hvor vanlig problemet er, siden seksuell trakassering inkluderer alt fra ubehagelige blikk til fysiske overgrep. Hvordan man stiller spørsmål har stor betydning i alle undersøkelser, men spesielt denne typen skambelagte problemer.

–Den som blir utsatt for seksuell trakassering kjenner skyld og skam, «hvorfors danset jeg med den personen?», «hvorfors sa jeg ikke ifra med en gang?». Det er et problem som er vanskelig å prate

om og som er lett å bagatellisere og forminske, sier Carstensen.

Hun forteller at omgivelsene lett kan møte opplevelsen til den som har blitt seksuelt trakassert med «det der var vel ikke så farlig» eller «litt må du jo tåle». Carstensen mener at seksuell trakassering er mye vanligere enn vi tror.

–Mørketallene er store. Karin Widerberg skrev allerede på begynnelsen av 90-tallet at erfaringer med seksuell trakassering er noe man har med seg hele livet og bearbeider på ulike måter. Det en ung student ikke tolker som trakassering akkurat når den opplever det, kan senere tolkes som seksuell trakassering.

Seksuell hva?

Hva er egentlig seksuell trakassering? Hvor går grensen? Er det flørting eller seksuell trakassering å be noen på en kaffe? Å klappe noen på rumpa? Ligestillingsloven §8 definerer seksualisert trakassering som «uønsket seksuell oppmerksomhet som er plagsom for den som oppmerksomheten rammer».

Mange er usikre på om det de har opplevd er over grensen, eller om det er sånt man må tåle. Den uklare definisjonen på seksuell trakassering er en av grunnene til at det er så vanskelig å fastslå hvor stort problemet er, mener forskerne.

Marit Elizabeth Sand Solvik er studentombud ved Universitetet i Oslo. Hun er overrasket over de høye tallene, men forteller at få tar kontakt med dem etter å ha opplevd seksuell trakassering.

– Av 45-50 saker siden februar har det kun vært én sak om seksuell trakassering.

Mørketall

I undersøkelsen stilles det spørsmål om studentene selv har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra medstudenter eller ansatte.

–Det er grunn til å anta at det er store mørketall, istemmer forsker Mona Bråten ved Fafo. Sammen med Beate Sletvold Øistad lanserte hun en rapport om seksuell trakassering i arbeidslivet tidligere i år. Hun tror at det er vanskelig for mange å definere det de har opp-

Undersøkelsen:

- Undersøkelsen er gjennomført via internett, og består av et landsrepresentativt utvalgt på 1000 studenter.
- Respondentene ble spurt: «Har du opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra medstudenter eller ansatte ved ditt lærested?»
- 12 prosent av norske studenter svarer at de har opplevd uønsket seksuell oppmerksomhet fra en medstudent eller en ansatt.

levd som seksuell trakassering.

–Det vil være ganske subjektivt hva man definerer som over grensen, sier forskeren.

I Fafo-rapporten er seksuell trakassering definert som «uønsket seksuell oppmerksomhet som oppleves som krenkende og plagsom».

–Vi fant et bredt knippe av eksempler, men den fysiske trakasseringen oppleves som mest skremmende, forteller hun.

Bråten tror ikke seksuell trakassering er uvanlig i akademien. Hun trekker frem at studietiden er preget av ujevne maktforhold.

–Spesielt er den klassiske relasjonen mellom unge studenter og litt eldre undervisere veldig asymmetrisk. Derfor er det kanskje enda vanskeligere å si fra enn i arbeidslivet, sier hun.

Verbal tafsing

I 2015 meldte «Ada» en seminarleder til Universitetet i Oslos Si fra-system (også kalt trafikklus-systemet). Seminarlederen skal ha kommet med ubehagelige kommentarer og spørsmål om kvinnelige studenters utseende og privatliv.

«Godt voksen kvinnelig student: – Det er jo 20 år siden sist jeg skrev en akademisk oppgave, så...» «Mannlig seminarleder: – Hva, du ser da ikke ut som om du er en dag over 14?!»

En annen yngre kvinnelig student skal ha blitt bedt om å komme opp til tavlen, og seminarlederen skal ha sagt: «Slapp av, du skal ikke ta på meg. Jeg skal ikke ta på deg. Vi skal ikke ta på hverandre». I klagen skriver «Ada» at «det er også påfallende hvordan det bare er de kvinnelige studentene som får slike «avvæpnende» sleivkommentarer knyttet til kjønn, kropp og privatsfære».

–Dette har ikke noen plass i foreleser-student-relasjonen, sier hun. En av studentene som hadde fått upassende kommentarer ville ikke melde fra selv, siden seminarlederen også var veilederen. Derfor sa «Ada» at ►►

Seksuelt trakassert: «Camilla» synes det er skummelt, men viktig, å snakke om den seksuelle

g i litt for mye

trakasseringen hun ble utsatt for.

Tenker på barna:– Jeg har jo tre jenter selv. Jeg håper de slipper å møte mye av det jeg har møtt både i arbeidsliv og studentliv, sier «Veronica».

«Slapp av, du skal ikke ta på meg. Jeg skal ikke ta på deg. Vi skal ikke ta på hverandre»

Seminarleder

Seksuell trakassering

- Likestillingsloven §8 definerer seksualisert trakassering som «uønsket seksuell oppmerksomhet som er plagsom for den som oppmerksomheten rammer».
- Ung.no beskriver seksuell trakassering som oppførsel som skiller seg fra annen mobbing ved at den spiller på kjønn, kropp og seksualitet, og fra flørting ved at den føles ubehagelig, nedverdiggende eller truende.
- I Fafo-rapporten beskrives tre hovedformer av seksuell trakassering:
 - 1) Fysisk, som spenner over et vidt spekter fra uønsket berøring til voldtekt og voldtektsforsøk.
 - 2) Verbal, som omfatter seksuelle hentydninger og kommentarer.
 - 3) Ikke-verbal, som omfatter nærgående blikk, blotting, vising av bilder med mer.
- Studenter som opplever seksuell trakassering oppfordres av de fleste utdanningsinstitusjonene å bruke si fra-funksjoner for å melde fra.
- Mange som opplever seksuell trakassering er redde for gjengjeldelse, altså at å melde fra vil få negative konsekvenser.

◀ hun kunne varsle om begge hendelsene.

–Jeg snakket med en jeg kjente som hadde jobbet på universitetet før. «Dette er jo verbal tafsing!» sa han, forteller «Ada».

–Dette er ikke de groveste tingene, men hva skjer i veiledningstidene hvis han oppfører seg sånn i seminarene? spør hun.

Maktubalanse

I likhet med Fafo-Bråten mener Carstensen at det kan være vanskelig å si fra, spesielt i situasjoner med stor maktubalanse.

–Man vil ikke bli oppfattet som et offer, at man er hjelpeløs og pysete. Handler det om overordnede personer så er det selvfølgelig enda vanskeligere å si ifra ettersom det handler om en maktrelasjon og maktstrukturer, sier hun.

Hun trekker frem at mange kan slite med å kjenne igjen seksuell trakassering, spesielt når noe blir sagt på en tulle måte.

–Først etterpå begynner man å tenke etter og innse at det var over grensen, sier Carstensen.

En av de andre studentene i seminargruppen til «Ada», «Veronica», forteller at hun reagerte på at kvinner og menn ble behandlet forskjellig av seminarlederen. Da

«Ada» hadde meldt fra om kommentarene, tok seminarlederen opp klagen foran hele seminargruppen.

–Han krevde at den som hadde meldt fra skulle stå frem, sier «Veronica».

Først var det ingen som turte å si noe, så til slutt tok «Veronica» til motmæle.

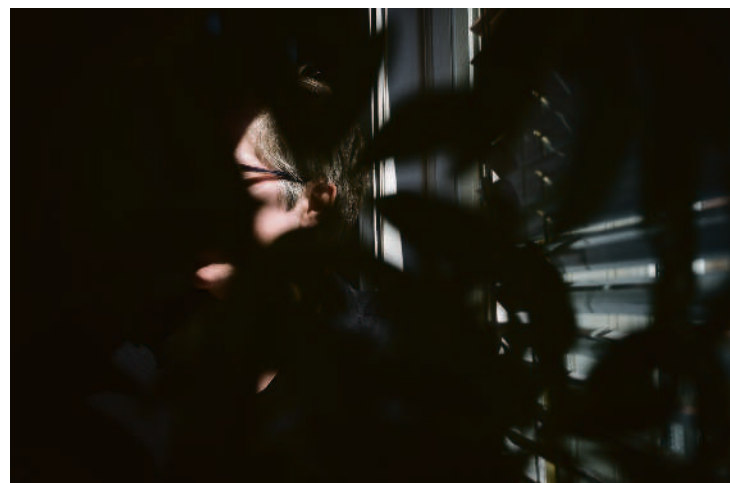
–Det er en grunn til at man varsler anonymt, mener hun. I ettertid meldte også hun seminarlederen til Si fra-systemet.

Gjengjeldelse

–De som melder fra er redde for å ikke bli tatt på alvor, å bli betvilt, og at det skal få negative konsekvenser som dårligere behandling, dårligere karakterer eller å bli utfryst på ulike måter, mener Carstensen.

En tilbakevendende bekymring blant de som har opplevd seksuell trakassering er frykten for gjengjeldelse. I utgangspunktet skulle «Veronica» ha seminarlederen også neste semester. Hun tror mange kvier seg for å melde fra hvis noe lignende skjer igjen etter at seminarlederen tok det opp foran hele gruppen. Likevel er hun ikke i tvil om at det var riktig å si fra.

–Når det er så utrolig urettferdig må noen ta kampen. Det er rart at det ikke var flere som sa

Viktig å si ifra: «Ada» mener det er riktig å si fra om seksuell trakassering. –Spesielt har det stor påvirkning hvis menn sier ifra når det er menn som seksuelt trakasserer, mener hun.

fra, sier hun.

Hun tror folk er redde for konsekvensene ved å melde fra om seksuell trakassering fra en ansatt.

–Da jeg kom hjem og fortalte mannen min at jeg hadde sagt fra i timen, spurte han om jeg var gæren. «Du kan ikke gjøre det, han skal jo vurdere deg og gi deg karakter», sier hun.

Gjengjeldelse kan ta mange former. Da «Camilla» meldte «Anders» til studiets skikkethetsnemnd svarte han med å anklage henne for å ha et «utilbørlig erotisk forhold» til lederen av nemnden for å ødelegge for ham. Fakultetet

festet ikke lit til beskyldningene, forteller «Camilla».

Si fra

–Er du glad for at du sa fra?

–Ja, svarer «Ada» kontant. Hun mener det er viktig at flere varsler om seksuell trakassering, også andre enn de det skjer med.

–Jeg tenkte at det var lettere for meg å melde fra om noe jeg var vitne til. Hvis man ser noe som er ugreit, kan man snakke med den som opplevde det. Så kan man oppfordre dem til å melde fra, eller tilby seg å si fra for dem, sier «Ada».

Jakten er over:

Her er (det nærmeste vi kom) Frp-professoren

Alene: På tross av mange ukers arbeid, endte jakten der den startet: Asle Toje – ikke professor, men ensom Frp'er i akademika.

Forsker og Frp'er Asle Toje står som et blått skjær i det røde akademika-havet. Han mener akademika har en plikt til å fremelske politisk mangfold.

Frp

tekst Stine Bergo
foto Adrian Nielsen

I flere uker har Universitas jaktet på Frp-professoren. Vi har tatt utallige telefoner og banket på dører til knokene verket. Et par ganger har vi følt oss veldig nære.

Under Universitas-debatten «Bør Frp kvoterer inn i akademika?» for noen uker siden uttalte tidligere statssekretær Ove Vanebo at han kanskje hadde hilst på en Frp-professor en gang. Denne professoren jobbet kanskje på Høgskolen i Buskerud og forsket kanskje på noe innenfor teknologi. Men navnet husket han ikke.

Noen dager senere tippet det inn et tips om en mulig Frp-professor i Groruddalen. Tipseren husket ikke helt navnet, men vi satte vår beste gravejournalist på saken likevel.

Vi fant professoren og det hele virket lovende. Han hatet Sosialistisk venstreparti og var imot skatter og avgifter. Det var bare ett problem: Han stemte Det Liberale

Folkepartiet og hadde kun sympati med folk som stemte Frp.

Vi var i ferd med å gi opp.

«Frp-professoren»

Og det gjorde vi. Nesten. Gjennom hele denne jakten har alle fingre pekt på én person: Asle Toje.

La gå, Toje er ingen professor. Men etter ukevis på leting får vi ta til takke med forskningsdirektøren ved Det Norske Nobel-institutt. Han ble tross alt regnet som en av «landets mest lovende unge statsvitere» av Dagens Næringsliv i 2008.

Vi vil jo bare høre hvor ille det er å være Frp'er i et venstrevridd akademika.

Har aldri blitt diskriminert

Vi fyrte avgårde en intervjuforespørsel og Toje var som vanlig ikke vond å be.

–Du kan sammenligne å være akademiker og Frp-velger som å møte opp på karneval og være den eneste som er kledd ut, begynner han.

Han har lenge vært offentlig om sitt politiske synspunkt. Like lenge har han opp-

levd mye motbør.

–Mange tror ikke at folk med utdanning kan stemme Frp, sier han.

Men så ille har det aldri vært. Toje har aldri opplevd å bli diskriminert av sine statsviterkolleger. De har alltid vært interessert i å diskutere med ham, og utenom enkelte pensjonerte 68-ere har han aldri opplevd UiO som noen venstrevridd bastion.

–Frp er hjertet

Til tross for at undersøkelser viser at Frp er svært underrepresentert i akademika, tror ikke Toje helt på dem. Han tror nemlig det finnes store mørketall fordi mange velger å holde det politiske ståstedet sitt skjult.

Asle Toje, forsker og Frp'er

–Som akademiker forvitrer merkevaren din ved å knytte den opp mot et parti som er oppfattet som ikke-intellektuelt, sier han.

–Hvorfor blir Frp oppfattet som ikke-intellektuelt?

–Det har en del å gjøre med Frp selv. Frp har tidvis dyrket å være hjertet og magen, og har latt andre partier stå for hjernen, sier han.

Likevel mener Toje at Frp er et av de mest seriøse partiene i norsk politikk, og at akademika ville vært tjent med å ha flere ansatte som stemte på partiet.

–Jeg er en dialektisk hegelianer som tror at av å la de sterkeste meningene brytes mot hverandre, kommer man til det beste resultatet, sier han, og legger til:

–Universitetene har også en forbanna plikt til å fremelske politisk mangfold.

–Frp'ere skremmes vekk

Toje mener at Frp'ere ikke diskrimineres i akademika. Likevel kan oppfatningen av at akademika diskriminerer Frp-velgere, skremme vekk Frp-velgere, mener Toje.

–Hvis Frp-velgere er under den oppfatning at de ikke er velkomne i akademika, at de vil bli diskriminerte, så kan det heve terskelen for at de velger en karriere nettopp her, sier han.

–Universitetet bør med all tydelighet vise at man ønsker å åpne for ulike politiske grunnsyn, og at det ikke diskriminerer noen.

–Bør Frp kvoterer inn i akademika?

–Absolutt ikke. Kvotering er lagd av de som har forbanna dårlig tid. Jeg mener vi må vente. Etter at Frp har vært en stund ved makten, vil de etter hvert bli mer representert ved universitetene.

universitas@universitas.no

Rasismeavsløringene

Ti rasismevarsli

Over ti ganger de siste ti årene har det blitt sagt fra om rasisme og diskriminering ved Universitetet i Oslo. Nå viser det seg at universitetet ikke har fulgt opp sin egen handlingsplan.

Rasisme

tekst Gard Oterholm
foto Xueqi Pang

Allerede i 2007 ble det holdt møter om ukulturen Universitas avdekket for to uker siden. Da var «Christian», en ansatt i Eiendomsavdelingen, i samtaler med sin arbeidsgiver. Grunnen var at han opplevde konflikter i arbeidsforholdet og ble grovt trakassert, blant annet på bakgrunn av hudfargen hans.

De siste ti årene har han likevel ikke opplevd noen bedring, på tross av at flere ansatte i avdelingen har tatt opp det problematiske arbeidsmiljøet gjentatte ganger. Det gjorde at Organisasjon mot offentlig diskriminering tok tak i saken og sendte en klage til Likestillings- og diskrimineringsombudet.

Ifølge varslingen har grovt rasistiske skjellsord som «svart apekatt» og «driftsleder for negerarbeid» blitt brukt mot Christian av kollegene hans over tid. Han skal ved flere anledninger ha blitt utsatt for apelyder.

– Hver dag står jeg opp og har smerte i brystkassa før jeg kommer på jobb, forteller han.

Fant ikke tid

I fjor ble det laget en handlingsplan for å motvirke det ledelsen selv kaller en «ukultur» i avdelingen. Planen har motvært kritikk for å være for lite offensiv.

–Det å lage en halvårsplan er greit nok i et normalt tilfelle, men dette er noe av det mest ekstreme jeg har sett, sa arbeidsrettsekspert Thomas Benson til Universitas for to uker siden, og la til:

–Man burde gå raskere og mer effektivt til verks.

Nå viser nye dokumenter Universitas har fått tilgang til at selv ikke denne planen har blitt fulgt opp av universitetet.

Det varslet Christian flere ledere i Eiendomsavdelingen om i slutten av 2016. Det hadde blant annet ikke blitt avholdt møter mellom leder og verneombud, noe universitetets handlingsplan krevde.

– Her har jeg litt dårlig samvittighet. Det har vært vanskelig å finne tid, uten

at det er en unnskyldning, fikk Christian til svar fra avdelingsleder Lasse Kaalstad.

Lederen skrev også om at det er mye som er vanskelig på Eiendomsavdelingen.

– Jeg har flere andre punkter som forteller noe om hvor krevende arbeidsmiljøet er, men det akter jeg ikke å ta opp her, skrev lederen.

Vil ha ekstern granskning

Thomas Benson mener universitetets handlingsplan ikke er offensiv nok, og reagerer nå på at den ikke ble fulgt opp skikkelig heller.

– Det er svært kritikkverdig at planen ikke ble fulgt, sier han.

Benson sier at den eneste forklaringen på at problemet ikke har blitt slått ned på, er at ledelsen ikke har et velfungerende varslings- og oppfølgingssystem.

– Ledelsen synes ut fra de beskrivelser som gis å ha opptrådt svært passivt, sier han.

Arbeidsrettsekspert mener det har skjedd altfor lite fra ledelsens side, og mener at de nå burde innkalle til et ekstraordinært styremøte ved Universitetet i Oslo.

– Universitetsstyret bør vedta å iverksette en ekstern granskning i saken, slik at alle fakta i saken kan bli avklart. Det er min anbefaling. En granskingsrapport bør foreligge før sommeren, slik at tiltak kan iverksettes etter sommerferien, sier Benson.

Flere tilfeller over flere år

Mange har reagert på avsløringen. Nestleder i Venstre, Ola Elvestuen, mener at de berørte ansatte fortjener en offentlig unnskyldning fra ledelsen, mens stortingsrepresentant Marianne Aasen (Ap) kritiserer universitetet for å ha brukt for lang tid til å få bukt med problemet. Fredag demonstrerte nesten 100 studenter mot rasisme på Blindern.

Etter møtet i 2007 har det blitt varslet mange ganger om tilstandene i Eiendomsavdelingen (se tidslinje).

I februar 2013 sendte «Carlos», som ikke lenger jobber i Eiendomsavdelingen,

en klage på arbeidsmiljøet til underdirektør Åke Appelqvist og varslet om at han hadde blitt trakassert og diskriminert av sine kolleger siden 1998.

Året etter ble problemene tatt opp. På et møte krevde de ansatte en handlingsplan for å løse problemene med arbeidsmiljøet, men kravet ble ikke referatført. En miljørådgiver anbefalte da at de ansatte krevde det referatført «for å dokumentere at dette er et problem som har vedvart over tid uten å bli løst».

Rektor ble varslet

Etter å ha varslet om rasismen på arbeidsplassen i flere år, meldte Christian til slutt fra til rektor Ole Petter Ottersen som siste utvei. I en e-post fra desember fortalte han om det han hadde opplevd de siste årene til Ottersen og universitetsdirektør Gunn-Elin Aa. Bjørneboe.

Han ble så innkalt til et møte med blant annet personaldirektør Irene Sandlie. Hun tok kontakt dagen etter e-posten, men på grunn av ferieavvikling for Christian fant ikke møtet sted før måneden etter.

Undersøker alle forhold

I møtoreferatet forteller Avdelingen for personalstøtte at de vil gjøre en egen undersøkelse av hendelsene Christian fortalte om.

– Eiendomsavdelingen erkjenner å ha et arbeidsmiljøproblem og at det må gjøres noe med dette, står det.

Christian har likevel ennå ikke opplevd en bedring av arbeidsmiljøet i de følgende månedene.

Bjørneboe har følgende kommentar til Universitas om saken:

– Det er viktig for meg å sikre at denne saken blir håndtert på en god måte og at våre ansatte opplever trygghet på en arbeidsplass fri for rasisme. I desember 2016 mottok universitetsledelsen et varsel i denne saken. Det ble umiddelbart iverksatt ulike tiltak. Personaldirektøren fulgte opp med en rekke møter, og oppfølging, på vegne av ledelsen. Eiendomsdirektøren har sørget for tettere oppfølging av dette driftsområdet og den enkelte medarbeider. Ledelsen ved UiO tar denne saken svært alvorlig. Vi undersøker derfor grundig alle forhold og vår beskjed til ansatte ved universitetet er klar: våre ansatte skal ikke oppleve noen form for rasisme eller trakassering på arbeidsplassen.

Demonstrerte mot rasisme:Fredag samlet studenter seg på Frederikkeplanen.

Varslingene:

30.03.2007: «Christian» har et møte på grunn av konflikter i sitt arbeidsforhold og at han føler seg trakassert.

01.08.2011: Personalleder Lars Riddervold ber «Christian» komme innom som svar på at han blant annet spurte om det er forskjellige lønningssystemer for etniske nordmenn og ansatte med utenlandsbakgrunn.

06.07.2012: Møte med blant annet personalsjef Irene Sandlie, fagforeningen og «Christian», som «har sitt opphav i de arbeidsmiljømessige problemene som er i området».

11.02.2013: «Carlos» sender en klage på arbeidsmiljøet.

nger på ti år

«Universitetsstyret bør vedta å iverksette en ekstern granskning i saken»

Thomas Benson, arbeidsrettsekspert

sen for å demonstrere etter rasismeavsløringene ved Universitetet i Oslo.

«Carlos»: – Jeg ble diskriminert i nesten 20 år.

En tidligere ansatt ved Universitetet i Oslo forteller grufulle detaljer om sitt tidligere arbeidsmiljø.

– Diskrimineringen var der fra da jeg begynte i 1998. Det er ingenting som kommer til å forandre det, sier «Carlos». Han gikk av med pensjon for to år siden. Før det jobbet han som driftstekniker i Eiendomsavdelingen

På grunn av belastningen Carlos, som har bakgrunn fra Sør-Amerika, har opplevd i Eiendomsavdelingen ønsker han å være anonym.

Carlos forteller at kollegene ofte brukte nedsettende ord og uttrykk da de snakket til ham og andre i avdelingen. En gang skal en ansatt ha kommentert til en kollega: «neger hvorfor vasker du deg? Du er fortsatt neger uansett».

– Ignorert

Tidligere har «Christian» og «Omar», ansatte i Eiendomsavdelingen med utenlandsk bakgrunn, fortalt Universitas om et giftig arbeidsmiljø preget av rasistiske kommentarer.

I 2013 varslet Carlos ledelsen om arbeidsmiljøet. Han ble kalt «teflon» fordi han ikke lenger klarte å få med seg hva en plagende kollega sa i alle tilfeller, står det i klagen. Videre skriver han at han blir ignorert og forskjellsbehandlet.

– Arbeidssituasjonen er en stor psykologisk belastning for meg. Jeg tenker på dette hele tiden og er ofte søvnløs om natten, står det i klagen.

Carlos er ikke fornøyd med hvordan ledelsen i Eiendomsavdelingen har behandlet klagen de har fått. Han har heller ikke tro på at arbeidsmiljøet vil bedre seg med det første.

Lover å rydde opp

Når Universitas ber om kommentar viser universitetsdirektør Gunn-Elin Aa. Bjørneboe og rektor Ole Petter Ottersen til rektorens blogg.

– Jeg har tillit til at eiendomsdirektøren i samarbeid med undertegnede skal klare å rydde opp i dette. Vi er helt klare på at vi ved Universitetet i Oslo ikke godtar rasisme, legger Bjørneboe til.

20.02.2014: Etter et møte oppfordrer en miljørådgiver «Christian» til å få referatført at de ansatte ønsker en handlingsplan for å løse problemene.

15.01.2016: «Christian» sender en e-post til bedriftshelsetjenesten og sier han er utsatt for systematisk mobbing, arbeidsdiskriminering og mistenkeliggjøring fra ledere i Eiendomsavdelingen.

01.12.2016: «Christian» sender e-post til universitetsledelsen om hvordan han har det.

06.12.2016: «Christian» og Organisasjon mot offentlig diskriminering (ODOM) klager til Likestillings- og diskrimineringsombudet.

05.01.2017: Møte med blant annet personalsjef Irene Sandlie etter at han sa fra til den sentrale ledelsen.

NB! Inneholder bare et utvalg av varslingsene

Venezuela i brann

FOTO: IVAN REYES

Sterke øyeblikk: De to siste månedene har fotograf Iván Reyes vært vitne til store basketak mellom politi og demonstranter. –Jeg tror det er svært viktig å ta del i dette historiske øyeblikket, og derfor setter jeg pris på muligheten til å være på gata og registrere det som skjer. Det er en mulighet jeg tar med størst mulig ansvar, sier han.

Mens du har lest til eksamen, har studenter i Venezuela forlatt lesesalen for å demonstrere.

Venezuela

tekst Ingrid Ekeberg

–Det er så ufattelig hvordan ting har endret seg. Jeg føler ikke lenger at jeg har et hjemland, sier André Alcega Hartmann. Fra leiligheten sin i Oslo følger han med på protestene som herjer hjembyen hans, Venezuelas hovedstad Caracas, der folk bokstavelig talt

er blitt satt i brann. Det har blitt utenkkelig for ham å flytte tilbake.

Land i krise

Økonomien er skadeskutt, og det en gang så mektige sosialistpartiet har mistet betydelig troverdighet. Tidligere røde allierte har blitt blå, og opposisjonen har superflertall i nasjonalforsamlingen. I et forsøk på å manøvrere seg ut av krisetider han blir holdt ansvarlig for, forsøkte president Nicolás Maduro å umyndiggjøre nasjonalforsamlingen i mars ved en høyesterettsavgjørelse.

Nå ser Hartmann mørkt på den totalitære retningen Maduro beveger seg i, samtidig som han er svært bekymret for den humanitære situasjonen.

–Fra 2015 til nå har det vært en drastisk økning i antall som bare spiser to måltider om dagen. Det finnes ikke mat i butikkene, og folk har ikke penger til å kjøpe det heller. 800 prosent inflasjon? Vi kan ikke forstå hvor høyt det er ved bare å høre det, sier Hartmann.

Tåregass

Studenten Paulette Mahfoud El Zakhem skal egentlig fullføre en grad i internasjonale relasjoner i Caracas i år. I stedet har hun forlatt lesesalen i protest.

–Som fremtidige statsvitere har vi levert en formell protest der vi fordømmer utmeldelsen av Organisasjonen for Amerikanske stater, sier Paulette.

Sammen med sine medstudenter var hun på vei til Ombudsman-

nen for å kreve etterforskning av de mange dødsfallene så langt, da de ble stanset av opprørspoliti.

–Vi forsøkte å bryte blokaden deres uten våpen, og da nølte de ikke med å kaste tåregassbomber overalt, forteller Paulette, som håper hun ikke må forlate landet for en bedre fremtid.

–Akkurat nå lager vi historie, og jeg vil ta del i den prosessen.

På motsatt side av konflikten er studenten Felix Caballero. Han er svært kritisk til folkeopprøret.

–Planene om en grunnlovsrevisjon kan gi Maduro det handlingsrommet han trenger til å løse konfliktene på en fredelig måte, men opposisjonen vil heller løse konfliktene på gata, mener Felix.

universitas@universitas.no

Krisen i Venezuela

■ Den svært oljeavhengige økonomien ble hardt rammet av prisfallet i 2016. Inflasjonen i fjor endte på 800 prosent.

■ Etter en lengre humanitær krise og sterk misnøye med president Nicolás Maduro, brøt den første massedemonstrasjonen ut etter at valgsekretariatet stoppet en underskriftskampanje for å skrive ut nyvalg mot presidenten.

■ Fra mars i år har det blitt demonstrert nesten kontinuerlig, etter at høyesterett forsøkte å umyndiggjøre nasjonalforsamlingen der opposisjonen har flertall. Luis Almagro, lederen for Organisasjonen for Amerikanske Stater (OAS), kalte Maduro for diktator. Like etter annonserte Venezuela at de ønsker å forlate organisasjonen.

■ Studentengasjementet favner begge sider av konflikten: 4. mai ble en studentleder drept for å gi sin støtte til Maduro på et åpent møte.

■ På syv uker med demonstrasjoner har over 40 mistet livet.

Kilder: Snl.no, The Economist/EIU, Dagens Næringsliv, bbc.

VIL DU BLI DIALOGPILOT?

- Ønsker du å **forebygge konflikt og ekstreme holdninger** blant ungdommer i Oslo-området?
- Ønsker du å **lære gode verktøy for samtaler** med ungdommer om livssyn, tro og overbevisning?
- Ønsker du **nyttig arbeidserfaring**?
- Ønsker du å bli med på et **unik studie**, og ta del i et nettverk og erfaringssted for arbeid med dialog?

UiO • Det teologiske fakultet

www.dialogpilotene.no

dialog
pilotene

Knowledge grows

Hva trigger nysgjerrigheten din?

Opplev fremtiden
sammen med oss

Meld deg på:

Birkelandjubileet - Universitetets Aula 14. juni

www.yara.com/birkeland

SKAM + UiO = SANT

HUMANIORAS RELEVANS:

– Hvilken rolle spiller religion i Skam? Hvordan preges handlingene til Isak og Even, Sana og Yousef, Noora og William av kristendom, islam og andre religioner?

Slik starter emnebeskrivelsen av Universitetet i Oslos andre Skam-fag som starter denne høsten ved Det

humanistiske fakultet.

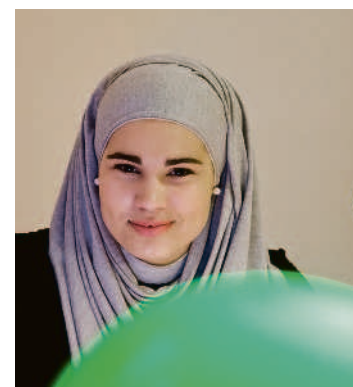
Faget vil telle ti studiepoeng og har fått det mildt prosaiske navnet «REL1111 – Religion i SKAM».

Det er professor og religionsviter Dag Øistein Endsjø som er emneansvarlig. Han ønsker å bruke serien til å studere hvordan vi i Norge forholder oss til religion i dag.

– Kirken som institusjon har mistet mye av sin betydning, mens kristne verdier henger igjen i vårt syn på sex, kjønn, rus og familie. Selv om Isak ikke er troende selv, er kristne symboler og verdier til stede, bare på en annen måte enn før, sier han til Aftenposten.

Tidligere i vår ble det kjent at Institutt for medier og kommunikasjon

også starter et emne som er sentrert rundt ungdomsserien. Det emnet bruker Skam til å lære studentene om medievitenskapelige teorier og analyseperspektiver. UiO-studenter kan derfor til høsten til sammen ta 20 studiepoeng i Skam.

ARKIVFOTO: HÅKON BENJAMINSEN

Tomflasker ga Rudi jobb

Rudi Lorentzen hadde søkt 150 jobber uten å få napp. Nå henter den tidligere rusmisbrukeren tomflasker i et nytt panteprojekt ved Universitetet i Oslo.

Pant

tekst Rachel Elisabeth Antonsen
foto Adrian Nielsen

Realfagsbiblioteket kan smykke seg med åtte nye resirkuleringsstasjoner for pant. Dersom studentene bruker dem, vil det gi nyttig arbeid for tidligere rusmisbrukere.

I mange år slet Rudi Lorentzen med rus. Med store hull i CVen var det nærmest umulig for ham å få jobb. Han hadde søkt rundt 150 jobber da en utlysning hos bedriften Medarbeiderne dukket opp.

Lorentzen kunne knapt tro det som sto i jobbannonse: Bedriften ansetter kun mennesker med rusbakgrunn.

–Da jeg så jobben tenkte jeg at det ikke var sant. Jeg måtte ringe bedriften for å spørre hva dette var, sier han.

Lorentzen fikk jobben og nå henter han panteflasker ved Universitetet i Oslo. Akkurat det ansvaret kan han takke Niklas Barre for.

Pantegründer

For rundt to år siden startet Niklas Barre og en venninne et prosjekt hvor de hang opp gamle flaskeholdere på offentlige søppelkasser. Tanken bak prosjektet var at man ikke skulle trenge å kaste panten sin, og at de som leter etter pant skulle slippe å rote i søpla.

Prosjektet ble en suksess og har nå blitt tatt et steg videre. Barre har utviklet et nytt pantesystem laget av gamle oljefat som for noen uker siden ble plassert på Realfagsbiblioteket på Blindern. Barre skjønner at mange studenter og ansatte ikke alltid gidder å pante.

–Det kan være slitsomt å pante, og det er ikke mye penger. Som regel går du ikke tilbake til butikken og panter for én krone når du har drukket en Red Bull på lesesalen, forteller Barre.

Et meningsfylt arbeid

En av utfordringene gründeren møtte i arbeidet med de nye tønnene, var at det er dyrt å produsere stasjoner for kilde-

sortering.

–Utfordringen viste seg å være rimelige, hensiktsmessige pantebeholdere. Kildesorteringsstasjoner finnes, men det er veldig lite som er tilrettelagt for flasker.

En ting som viste seg å være enda vanskeligere var logistikken rundt panningen. Og det er her Lorentzen kommer inn i bildet. For å løse logistikkproblemet engasjerte Barre bedriften Medarbeiderne.

De henter pant, glass og metallemballasje fra privatkunder og bedrifter, og har som mål å skape et meningsfylt arbeid for mennesker med en trøblete fortid.

«Da jeg så jobben tenkte jeg at det ikke var sant»

Rudi Lorentzen, pantearbeider

universitetet fordi de slet med logistikken, men vi kan tilby både produkt og logistikk, forklarer Barre.

Temmer «ulven»

Arbeidsmiljøet er preget av bakgrunnen til de ansatte, forteller Lorentsen, men legger til at jobben går veldig greit.

–Alle kommer fra samme hold, og er vant til å ikke stille opp, ikke ta ting så tungt og ikke si i fra, så vi er avhengige av hverandre for å få ting til å gå rundt.

En hverdag som består av mye fysisk arbeid bidrar til at behovet for rus blir mindre.

–Det er som å temme en ulv. Får den lov til å løpe rundt, så er den sliten på kvelden og har ikke lyst til å gjøre mer ugagn. Hvis vi har hatt en hard økt så er det en erstatning for rusen man ellers ville ha hatt. Noen bruker rus for å komme seg opp, men de fleste går i minus, så er man i minus etter jobb tenker man ikke at man skal ut og skaffe seg dop, da tenker man heller at man vil slappe av med Netflix, forklarer Lorentzen.

Panteren: Etter at han fikk jobb, er det bare Netflix som frister Rudi Lorentzen om kveldende.

Ung trøstedrikking

ALKOHOL: Unge mennesker drikker dobbelt så mye for å døyve vanskelige følelser enn landsgjennomsnittet, viser en fersk undersøkelse utført av Ipsos for organisasjonen Av-og-til.

14,8 prosent av unge i alderen 18 til 29 år oppgir å ha drukket alkohol for å få bukt på slike følelser. Til sammenlikning ligger landsgjennomsnittet på 7,7

prosent. Dette til tross for at alkoholtrenden blant unge er nedadgående.

– Vi har over lengre tid sett en positiv trend hva gjelder unges alkoholforbruk, i at de drikker mindre. Da er det et paradoks at en såpass stor andel av de unge oppgir å ha drukket når de har hatt det vanskelig, sier Kari Randen, daglig leder for alko-

vettorganisasjonen Av-og-til.

Sosiologiprofessor Willy Pedersen er ekspert på ungdom og rus, og forsker blant annet på bruken av alkohol i Norge. Han sier at alkoholrus har mange sider.

–Det finnes mange motiver for rus. Man kan bruke det for å ha det gøy, slå ut håret, gjøre ting man ellers ikke tillater seg. Å ha det gøy er det viktigste aspektet. Samtidig har alkoholen veldig komplekse funksjoner. Det er et

rusmiddel som kan ta bort følelser av ubehag, og kan brukes for å redusere spenninger og sosial usikkerhet, forklarer han.

Han peker også på at alkoholen brukes for å få bukt med mer dyptliggende vansker.

–Folk med depresjon drikker ofte for å takle depresjonen, det funker dårlig på lang sikt. I tillegg er det mange som bruker alkohol for å sove, det ødelegger ofte søvnrytmen.

ARKIVFOTO: ADRIAN NIELSEN

–Jeg mistet nesten hele familien min

På flukt: Grace Jo besøkte Oslo Freedom Forum for å fortelle om flukten fra det nordkoreanske diktaturet.

Etter å ha opplevd grusomme ting i Nord-Korea, kom Grace Jo seg til trygghet i USA, der hun skal studere til å bli tannlege. I år taler hun på Oslo Freedom Forum.

Oslo Freedom Forum

tekst Markus Slettholm
foto Adrian Nielsen

–Vintrene var ekstremt harde. En vinter gikk jeg og mine søsken ti dager uten fast føde, men vi drakk kaldt vann fra bekken som var like ved der vi bodde. Det var litt sårt tiltrengt vomfyll, sier Grace Jo.

Hun er en av årets talere på Oslo Freedom Forum, en årlig konferanse arrangert av Human Rights Foundation. Den skal pro-

motere menneskerettigheter, og konferansens tema i 2017 er «Defending Democracy».

Jo ble født inn i en, i egne ord, middelklassefamilie i den nordlige delen av Nord-Korea i 1991. Foreldrene hennes jobbet i stålindustrien, men livet som nordkoreansk middelklasse er langt fra den virkeligheten som den norske middelklassen lever i.

–Pappa var lojal mot regimet, men da han dro over den kinesiske grensen i 1997 for å hente mat til familien, sa noen i nærmiljøet ifra til politiet. Da ble han arrestert, og vi så han aldri igjen.

Jo har vanskeligheter med å holde tårene tilbake når hun forteller dette, og på et tidspunkt blir det for mye. Hun plukker opp et stykke papir, tørker tårene og

fortsetter:

–En tid senere fikk vi et brev fra myndighetene om at han hadde dødd i fengsel. Men det viste seg at han under en togtransport hadde blitt hengt opp i en krok etter håndjernene, og torturert til døde. Mor ble også fengslet.

–Vi sultet i ukesvis

En dag kom moren tilbake fra fengsel i en fryktelig tilstand. Hun var også gravid, og i stummende mørke fødte hennes mor en sønn

en måned for tidlig. Etter fødselen tok også moren turen over grensa for å hente mat.

– De n e vinteren hadde vi sultet i ukesvis, og gikk til landsbyen for å

plukke opp restene fra kornmøllen. Vi var ikke de første som hadde gjort dette, og alt som var igjen

var de harde skallene, sier hun.

Disse harde kornskallene blandet Jo og søsknene hennes med ville grønnsaker, og prøvde å gi det til den nyfødte.

–Selv jeg, som et lite barn med tenner, hadde vansker med å spise det. Babyen spiste det, men likevel døde han etter to måneder. Så kom mor tilbake fra Kina med en sekk ris, men det var akkurat for sent, sier hun, tar en lang pause for å holde tårene unna og legger til:

–Kanskje det var en god ting at han døde, sånn at han ikke måtte lide mer.

Opphold i USA

Bestemoren døde også kort tid etter, det samme gjorde en annen bror. Da forstod hennes mor at de måtte flykte fra sulten og den stadige trakasseringen fra politiet. Det var da Jo endte opp i nabolandet i nord. Problemet er bare at Kina ikke anerkjenner nordkoreanske flyktninger, og om de blir oppdaget, blir de sendt tilbake. Da hun endelig kom seg i sikkerhet i Kina i

juli 1998, hadde hun to mislykkede rømmningsforsøk bak seg.

–Jeg mistet nesten hele familien min. Mor og min siste gjenvlevende søster ble sendt tilbake til Nord-Korea fire ganger, og jeg ble sendt tilbake to ganger. Men i 2008 ble jeg anerkjent som flyktning av FN og fikk opphold i USA.

Vil bli tannlege

I dag bor hun i en liten by utenfor Washington DC. Her er hun vise-president i NKinUSA, som hjelper nordkoreanere å flykte. Hennes store drøm er å bli tannlege, men først må hun ta igjen det tapte.

–Jeg fikk ingen skolegang i Nord-Korea, for det hadde ikke familien min råd til. Nå studerer jeg det jeg må kunne av engelsk, matte og naturfag på en høyskole for å kunne studere videre. Jeg vil studere til å bli tannlege, sier hun og legger til:

–Det begås så mange grusomheter i Nord-Korea, men kanskje det var en grunn til at jeg ble født der.

«Kanskje det var en god ting at han døde, sånn at han ikke måtte lide mer»

Grace Jo, nordkoreansk avhopper

Krever 266 241 kroner av høgskolen

SAKSØKT: Tidligere førsteamanuensis Mary Ann Stamsø møtte Høgskolen i Oslo og Akershus i retten mandag og tirsdag. Hun krever å få utbetalt 266 241 kroner på grunn av manglende overtidsbetaling. Det er Forskerforbundet som har tatt saken til retten på vegne av Stamsø. Deres advokat Stine Nordgren Johan-

nessen mener høyskolen har brutt Hovedtariffavtalen i staten siden Stamsø skal ha jobbet langt mer enn alminnelig arbeidstid uten å få betalt.

– Arbeidsgiver har opptrådt i strid med egne normer og praksis gjennom å gi Stamsø for lav timeuttelling for de arbeidsoppgavene hun har blitt pålagt, og hatt kunnskap om dette, skriver advokaten i sluttinnleg-

get til tingretten.

Høgskolen i Oslo og Akershus avviser Stamsøs krav. Ifølge Hovedtariffavtalen skal overtidsarbeid være «pålagt og kontrollerbart».

Regjeringsadvokat Håkon Schei Mentzoni mener at den tidligere førsteamanuensis ikke hadde blitt pålagt til å arbeide utover ordinær arbeidstid.

Han viser til at Stamsø og HiOA inngikk en arbeidsplan for studieåret 2014-2015 som fastsatte arbeidsoppgavene hun skulle utføre.

– Saksøkte har aldri fått aksept fra arbeidsgiver for endringer i arbeidsplanen for 2014-2015, eller for at hun skulle utføre arbeid utover det som var fastsatt i planen. Hun har heller ikke tatt opp med leder underveis i

studieåret at hun mente å ha behov for ytterligere timeressurser, skriver Mentzoni i sluttinnlegget.

Regjeringsadvokaten mener det ligger innenfor en arbeidsgivers styringsrett å bestemme hvordan arbeidsressursene skal prioriteres. Dette bestrides av Forskerforbundet.

Bønder i vinden

Senterpartiet dobler oppslutning på studentenes partibarometer. Får studentene det som de vil blir det regjeringsskifte til høsten

Politikk

tekst Emilie Solberg
foto Hanna Hjardar

Senterpartiet har sjelden slått an i studentmassene. Til tross for den labre entusiasmen i akademien, har partiet den siste tiden vært i vinden og gjort et realt byks på meningsmålingene før høstens valg. Dersom det hadde vært valg i morgen ville nær seks prosent av landets studenter stemt på Senterpartiet, ifølge en fersk undersøkelse utført av Sentio, på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon. Det er en økning på to og et halvt prosentpoeng, og en fordobling av egen oppslutning siden høstens målinger.

Marit Arnstad, Senterpartiets parlamentariske leder på Stortinget, synes det er gledelig at flere studenter har fått øynene opp for partiet.

–Jeg tror at studentene er opptatt av trendene man ser i samfunnet, og at den allmenne debatten slår inn også blant dem. Vi opplever støtte fra de som er imot sentralisering og for tjenester nær folk, forteller hun.

Selv om Senterpartiet normalt sett ikke har klart å fange studentenes interesse, tror Arnstad at dagens studenter engasjerer seg i debatten om desentralisering.

–Studenter er også opptatt av utviklingen som skjer i lokalsamfunn. Jeg tror flere engasjerer seg i, og ser behovet for en desentralisering av arbeidsplasser og et alternativ til den blåblå-regjeringen sin stadig mer sentraliserende politikk, sier hun.

Følger trendene

Valgforsker Frank Aarebrot mener den økende oppslutningen til Senterpartiet vitner om at studentene følger tendensene

vi allerede ser i samfunnet der Senterpartiet i større grad klatrer på meningsmålingene.

–Slike tendenser slår inn i alle samfunnslag, også blant studentene. Likevel har partiet høyere oppslutning i resten av befolkningen enn hva det har blant studentene, forteller Aarebrot.

Tidligere kunnskapsminister og nåværende leder i tankesmien Civita, Kristin Clemet, sammenligner Senterpartiet sin økende popularitet i befolkningen med trendene man ser ellers i Europa.

–Det blåser politiske vinder over Europa der man ser at det er en større interesse for det nasjonale og proteksjonistiske. Dette er også et by-land-fenomen der man ser at de som er skeptiske til globalisering i større grad stemmer på disse partiene.

Clemet legger til at man finner nasjonalistiske holdninger i nabolandene, men at man ser en mildere tendens av det i Norge.

–Er Senterpartiet et populistisk parti?

–Nei, jeg liker ikke å bruke den betegnelsen om partier. Men jeg mener lederen har benyttet seg av populistisk retorikk. Senterpartiet brukte også populistisk retorikk i forkant av EU-valget i 1994, sier Clemet.

Vanlig med regjeringslitasje

Arbeiderpartiet er fortsatt studentenes soleklare favorittparti. Foran årets stortingsvalg kan de smykke seg med 33,4 prosent av studentenes stemmer. Sammen med Senterpartiet har de to partiene en samlet oppslutning på 39,2 prosent. Både Høyre og Fremskrittspartiet ligger lavere på studentenes målinger enn hva de gjør i resten av landet. Samlet har de to regjeringspartiene en oppslutning på bare 20 prosent blant studentene.

I det grønne: Selv om Universitas møter Marit Arnstad midt i Oslo sentrum finner hun seg en grønn lunge.

Trakasserer buekorps

BERGEN: Universitetet i Bergen måtte sende ut en epost til alle studentene sine for å oppfordre dem til å vise hensyn til byens buekorps etter noen uheldige episoder ved et campus. Ifølge leder av Sydnæs Bataljon, William Lønningen, har buekorpsset opplevd at folk har vist dem fingeren eller gjort nazihilsen, skriver Studvest.

Oktoberfest returns

SEIER: Etter en bitter strid i retten mot tidligere markedsføringsansvarlig, Heine Strømme, har Chateau Neuf fått tilbake kontrollen over Facebook-siden «Oktoberfest Chateau Neuf». Tidligere i år ble siden kuppet av Strømme. Han endret navnet på siden til «Oktoberfest Oslo» og annonserte for sidens 15 000 følgere at festen

var flyttet til Youngstorget. Saken gikk til namsfogden som utstedte en midlertidig forføyning om at siden måtte gis tilbake. Strømme anket kjennelsen, men tapte nok en gang. Nå er siden gitt tilbake til Chateau Neuf som har endret navnet tilbake til sitt opprinnelige navn.

Sommerjobb? Ikke bli lurt

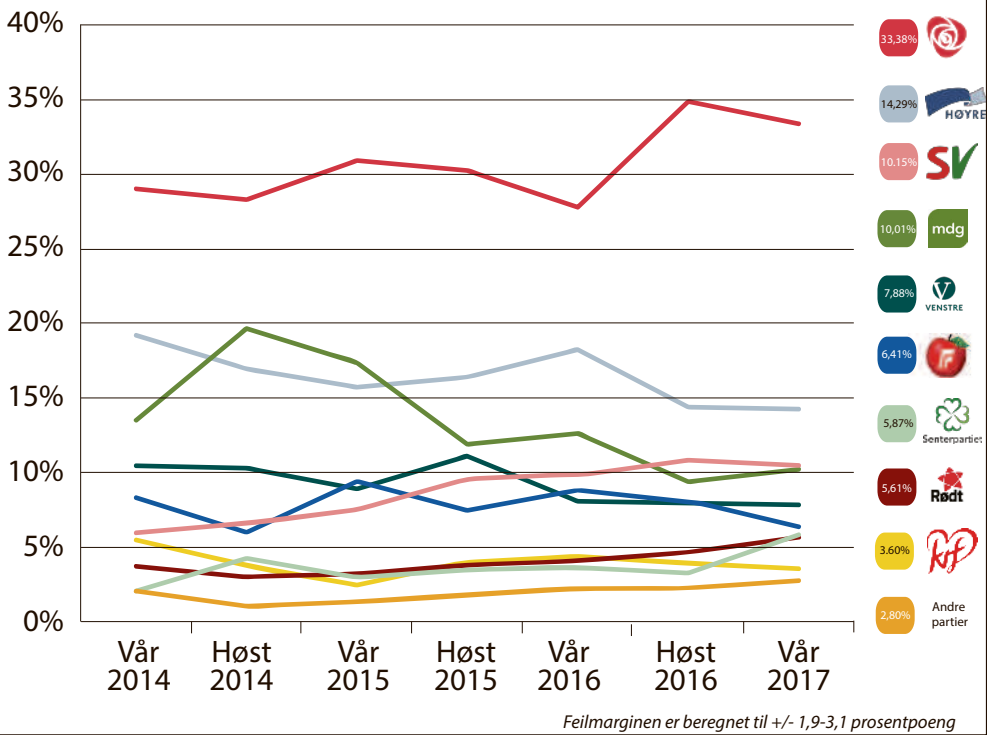
SOMMERENS ARBEIDERKLASSE: Dette er LOs beste tips for studenter som skal jobbe i sommer:

- Arbeidskontrakt
- Opplæring
- Møt opp til rett tid
- Bruk verneutstyr

Les mer på universitas.no.

Studentenes storting

«Nå har partiene noen måneder igjen for å overbevise studentene til å stemme på sitt parti»

Marianne Andenæs, leder av Norsk Studentorganisasjon

–Studentene har en tendens til å gå lei av regjeringspartier. Man har også sett at studentene ofte stemmer på partier som er opptatt av klima, som Venstre og MDG. Selv om Senterpartiet har økt oppslutningen sin, får de bare 5-6 prosent av studentenes stemmer. De er med andre ord mindre fengende enn resten av befolkningen, forteller Clemet.

Leder av Høyres Studenter, Hedvig Heyerdahl, tror ikke nødvendigvis at studentene er lei av regjeringen.

–Jeg tror nok mer det handler om å vise resultatene sine, og der har vi en jobb å gjøre. Høyre har satset på forskning og på et kvalitetsløft i høyere utdanning, innført 11. måneders studiestøtte og bygd rekordmange studentboliger.

Håper på stortingsplass

Det er kjent at studentene ofte er mer radikale enn resten av befolkningen. Rødt stiger med ett prosentpoeng fra 4,6 pro-

sent til 5,6 prosent fra i høst. Linn-Elise Øhn Mehlen, leder av Rød Ungdom, er fornøyd, men ikke overrasket over utviklingen.

–Disse tallene føyer seg inn i en lang rekke av positive meningsmålinger. Det er mange som har fått øynene opp for oss, spesielt i Oslo. Det virker som at mange mener de borgerlige har mislyktes, og ser at Rødt i Oslo har vært en god leverandør for god venstresidepolitikk ved at vi har presset Arbeiderpartiet til venstre, sier hun.

–Det kan se ut som at studentene vil ha dere inn på Stortinget til høsten. Tror du at dere greier sperregrensen?

–Vet du hva, hadde du spurt meg for et par måneder siden så hadde jeg sagt nei. Fremgangen vår og slike gode målinger gjør at jeg begynner å tro at vi faktisk har en reell sjanse til å komme over sperregrensa og få inn 7-8 Rødt-representanter på Stortinget, forteller Mehlen.

Selv tror hun at partiet har større oppslutning blant studentene fordi studentene ofte kjenner konsekvensene av politikken som blir ført raskest på kroppen. Mehlen mener studentene generelt er mer sårbare for svingninger i den økonomiske politikken, der de raskt kjenner på konsekvensen av å ikke ha studentbolig eller lavt studielån.

Må selge seg selv

Leder av Norsk studentorganisasjon, Marianne Andenæs, forteller at det fortsatt er en stor andel av studentene som er usikre på hva de skal stemme ved valget. Hun tror partiene har mye å vinne på å fronte sine utdanningsaker frem mot valget.

–Nå har partiene noen måneder igjen på å overbevise studentene til å stemme på sitt parti. De må rett og slett ut å selge sine studentsaker til over 250 000 studenter, forteller hun.

UTENRIKS

utenriksredaktør:
eskilwie@gmail.comEskil Wie
954 25 649

Arven etter

«Vi har sett konsekvensene av diskriminering og hat, og det kan aldri skje igjen. Det kommer aldri til å skje igjen.»

Foreldrelos: Gilbert Kayinamura (27) har de levd de siste 23 årene uten foreldre. Sammen med søsknene hadde han oppveksten i en SOS barneby i hovedstaden Kigali, bare et lite steinkast unna der han bor i dag. Her bor han sammen med søsknene sine.

Dette er andre del av en reportasjeserie om Rwanda.
Serien er støttet av organisasjonen Fritt ord.

folkemordet

I 1994 mistet han foreldrene i folkemordet. Nå er Gilbert én av dem som skal bygge landet videre, på håpet om at utdanning og forsoning skal forhindre framtidige folkemord.

Det er april 1994. Nyheten om at det foregår slakting av tutsi-befolkningen har nådd Gitarama, Rwandas nest største by, som ligger en drøy times kjøretur fra hovedstaden Kigali. Gilbert (4) flykter fra hjemmet sitt sammen med foreldrene og sine fem søsken. Mens de er i skjul blir begge foreldrene og den eldste broren drept. Han vet godt hvem det var som gjorde det, men det er ikke viktig for ham å vite hvor de befinner seg eller hva de gjør.

– Vi har sett konsekvensene av diskriminering og hat, og det kan aldri skje igjen. Det kommer aldri til å skje igjen. Det er jeg 400 prosent sikker på, sier Gilbert Kayinamura (27) i dag.

Omtrent én million mennesker blir drept i løpet av hundre dager. I tillegg til rådende fattigdom må flere millioner flykte fra hjemmene sine, mye av infrastrukturen blir ødelagt og folk vet ikke lenger hvem de kan stole på – for drapsmannen kan ha vært naboen eller kollegaen din gjennom mange år. Hvordan er det mulig å komme seg videre fra noe som dette?

Ikke bare måtte landets institusjoner bygges opp fra grunnen av og befolkningen løftes ut av fattigdom. For å forsikre seg om at noe liknende aldri skulle kunne skje igjen, måtte folket gå fra å være inndelt i de etniske skillene hutu, tutsi og twa, til å bli ett samlet folk – rwandere. En omfattende forsoningspolitikk ble iverksatt samtidig som man begynte arbeidet med å stabilisere og rekonstruere landet.

KIGALI, RWANDA

Benedicte Tobiasen,
journalist

Eskil Wie Furunes,
fotograf

Rwanda har siden den gang vært i eksplosiv utvikling og det siste tiåret har landet opplevd en årlig økonomisk vekst på omtrent åtte prosent. Næringslivet blomstrer, antall utenlandske investorer øker og et av myndighetenes mål er at landet skal bli en høyteknologisk midtinntektsstat i regionen innen

2020.

Det var en venn av familien som tok Gilbert med seg fra hjembyen Gitarama til en SOS barneby i hovedstaden Kigali. Der vokste han opp sammen med søstrene sine og andre barn som hadde lidd samme skjebne. Landsbyen ligger i idylliske omgivelser rett ved en stor golfbane. På området ligger tolv hus som på den tiden rommet tolv barn, en «mamma» og en «tante». I bunnen av skråningen ligger skolen hvor Gilbert gikk i tolv år.

– Jeg har vært veldig heldig. Det er ikke mange som har fått denne sjansen.

Selv om han flyttet ut for over tre år siden, får han fortsatt støtte fra SOS. De betaler for utdanningen hans og gir ham et månedlig økonomisk bidrag som dekker husleie og andre nødvendige behov.

– De kutter støtten med en gang jeg er ferdig med studiene, så til høsten står jeg på egne bein, forteller Gilbert, uten et snev av bekymring.

Han går siste året på Adventist University of

Central Africa hvor han tar en bachelor i næringsliv og administrasjon. Når han er ferdig i september ønsker han å jobbe som regnskapsfører.

– Nå som Rwanda er i enorm

BAKGRUNN

De etniske betegnelsene tutsi, hutu og twa eksisterte allerede før kolonitiden. Tutsiene var kvegeiere, hutuene bønder og twa (eller pygméfolket) drev med jakt og pottemaking.

Da belgierne kom til landet favoriserte de tutsiene og plassert dem i de høyeste posisjonene. Befolkningen ble offisielt inndelt etter etnisitet og fikk hutu, tutsi eller twa stempelen i ID-kortet.

Samfunnsskillene var et faktum. I 1959 startet den første identitetsbaserte revolusjonen som fikk Belgia til å trekke seg ut av landet. Det var hutuer som gikk til angrep på tutsi-eliten. Da Rwanda fikk sin selvstendighet i 1962 var maktbalansen snudd og tutsiene ble undertrykt. Flyktende tutsier dannet geriljagrupper og det var flere forsøk på opprør før 1994. Hatretorikk mot tutsier gjennom radio og tegninger gjennomsyret medier i Rwanda årene før folkemordet.

13,9 %

av de som har tatt høyere utdanning er arbeidsledig. Generelt blant den yngre befolkningen er tallet 12 prosent.
Kilde: Workforce Development Authority

«Vi har helt klart en jobb å gjøre, for arbeidsledigheten blant unge har aldri vært høyere»

Dr. Musafiri Papias Malimba,
utdanningsminister

FOLKEMORDET

Den utløsende faktoren for folkemordet er da flyet til Rwandas president Juvénal Habyarimana og Burundis president Cyprien Ntaryamira blir skutt ned kvelden den 6. april 1994. Men det som skjer morgenen etter er planlagt over lengre tid. I de 100 dagene som følger, oppsøkes tutsier og moderate hutuer i deres hjem og blir drept. Det settes opp veisperringer og folk blir skutt eller hakket til døde med machete på stedet. Det ender med at nesten én million mennesker mister livet.

I spissen for folkemordet står militsgruppen Interahamwe som får våpen av regjeringshæren. FN hadde fredsbevarende styrker tilstede, og har fått mye kritikk i ettertid for å ikke ha stoppet massakren. Under ledelse av Paul Kagame, inntar Rwandas patriotiske front Kigali i juli 1994 og stanser folkemordet.

GJENOPPREISNINGEN

I kjølvannet av folkemordet er den viktigste prioriteringen å kvitte seg med de etniske inndelingene – fra nå av er alle rwandere og slagordet «never again». Samtidig etableres Den internasjonale straffedomstolen for Rwanda, og FN oppfordrer alle land til å arrestere de som er mistenkt for innblanding.

Tradisjonelle Gacaca-domstoler blir tatt i bruk. Gacaca kan forstås som «rettferdighet på gresset», hvor lokale miljøer samler seg og gjennomfører rettsaker. Da domstolene blir avsluttet i 2012 har mer enn én million saker blitt prøvd for retten.

I 2000 lanserer Paul Kagame Vision 2020, en langsiktig strategi for Rwandas utvikling. Hovedmålene er å transformere landet til et kunnskapsbasert midtinntektsland ved å satse faglig menneskelig kapital innen utdanning, helse og informasjonsteknologi, infrastruktur i verdensklasse, en forent nasjon med demokratiske verdier, redusere fattigdom og modernisering av jordbruket.

Arbeidsledig: Fernando Nkurunziza (31) står i inngangspartiet til morens Domiciles hjem i hovedstaden Kigali. Han er én av de mange menneskene som hører hjemme i statistikken over arbeidsledige. Han håper han får en fast jobb snart, slik at han kan bidra økonomisk.

Tilbake i barnebyen: Gilbert Kayinamura tar bilder av søsteren Mediatrice i parkanlegget i SOS' barneby i Kigali hvor de vokste opp. Søsteren er i dag revisor, mens de to eldste søstrene deres jobber som advokat og dommer.

◀ utvikling og opplever økonomisk vekst, er det viktig at det er noen som vet hvordan man tar vare på pengene.

Utdanningssystemet

spilte en sentral rolle når det kom til å dyrke folkemordideologi før 1994, men har vært enda viktigere i forsoningsprosessen og gjenoppbyggingen av landet. Barn returnerte til skolebenken med forskjellige traumer, noen fordi familien var blitt drept eller at de selv var ofre, andre fordi de enten var barn av de som sto bak eller var med på gjennomføringen. Ved hjelp av åpne diskusjoner, vitnesbyrd, lære om tilgivelse og ved å konsekvent bekjempe hatsytringer, har man kommet langt på vei, ifølge utdanningsminister dr. Musafiri Papias Malimba.

– Utdanning er nøkkelen. Det vi lærer unge mennesker i dag er med på å bestemme framtida, mener han.

Før den skjebnesvangre våren i 1994 var det bare fire institusjoner for høyere ut-

danning og en studentmasse på omtrent 4000.

- Flere av studentene ble enten drept under folkemordet, eller så var de gjerningsmenn og flyktet landet. Du kan jo tenke deg hvor lite vi sto igjen med, sier ministeren.

KRITIKK

Rwanda opplevde en imponerende utvikling under ledelse av Paul Kagame (bildet) og Rwandas patriotiske front (RPF) etter 1994. Men regimet kritiseres for å systematisk undertrykkelse av sivilsamfunnet. Kagame og RPF tolererer svært lite offentlig kritikk, og pressefriheten og ytringsfriheten er begrenset og strengt regulert. Manipulering av valgprosessen forhindrer fritt og rettferdig valg, og andre politiske partier er begrenset. Rwanda ønsker å framstå demokratisk, men har gått over fra en type autoritært regime til et annet. En grunnlovsendring har gjort at sittende president Paul Kagame – som allerede har vært president over to perioder à sju år – kan sitte helt til 2034. Valget er i august i år.

I dag finnes det rundt 35 utdanningsinstitusjoner og antall studenter har passert 100 000. Én av utfordringene er at omkring 60 prosent av studentmassen befinner seg innenfor humanistiske og samfunnsvitenskapelige fag. Utdanningssektoren møter ikke det arbeidsmarkedet etterspør.

– Vi kan ikke bare lære studentene teori. Vi trenger innovative folk med relevant utdanning, sier Papias Malimba.

Med relevant utdanning sikter han til ingeniørfag, vitenskap, teknologi og matematikk. Men det er ikke bare studentenes ferdigheter han vil gjøre noe med. Han vil forberede tankesettet deres.

– Å ha kunnskap er én ting, men å kunne bruke den kunnskapen til å skape noe større, til å bidra med noe i industrien, det er en helt annen ting. Vi har helt klart en jobb å gjøre, for arbeidsledigheten blant unge har aldri vært høyere.

I urbane områder ligger arbeidsledigheten blant den yngre befolkningen på tolv prosent og 13,9 prosent for dem som har tatt høyere utdanning. 31 år gamle Fernando Nkurunziza er én av dem. Han ble ferdig med studiene for seks år siden og leter fortsatt etter jobb.

– Livet er veldig vanskelig. Noen ganger kan det gå to dager uten at jeg får i meg mat.

Minnes folkemordet: 7. april hvert år minnes Rwanda folkemordet. De går i en minnemarsj fra parlamentet til nasjonalstadion, hvor de samles for å tenne lys og høre historier. Her er Eustache Akimana Muringa (23) like etter minneseremonien er over, sammen med noen av hans studentkolleger. – Det er veldig fint å være her, og det er viktig at vi fortsetter å minnes alle de vi mistet. Vi kommer til å fortsette å være et fredfullt land. Se på oss, vi er alle rwandere. Det er ingen forskjeller mellom oss, forteller han. Han er en av representantene for Genocide Survivors Student Association (AERG) - en støtteorganisasjon for studenter som mistet foreldre eller slekt under folkemordet. Det er også denne organisasjonen som gir støtte til utdanningen hans i business og informasjonsteknologi ved Universitetet i Rwanda, samt tusenvis av andre studenter som ikke har råd til høyere utdanning.

Han har for lengst gitt opp å finne en jobb som er relevant for studiene. Akkurat nå vil han bare ha noe som kan gi ham inntekt. Det har vært hardt for psyken, men hvis han legger seg ned og gir opp kommer han til å miste livsgnisten, og det er ikke noe han vil risikere.

– Jeg må bare fortsette å pushe meg selv. En dag kommer jeg til å få den belønningen jeg fortjener.

Fernando er en del av pinsebevegelsen, og kirken og troen har vært han største støttespiller gjennom de siste seks årene. Han ber til gud daglig, ofte flere ganger om dagen.

En annen viktig støttespiller er moren hans, Domicile. Hun har forsørget de tre barna sine alene i snart 25 år, på en lønn som tilsvarer 450 kroner i måneden.

– Det er en skandale. Jeg håper han får seg en jobb slik at han kan hjelpe til økonomisk, forteller hun og ser bort på Fernando. Han kikker ned på hendene sine og det går påfallende lang tid før han til slutt bryter den tyngende stillheten.

Faren hans forlot dem i 1993 for å søke lykken i Kongo. Der fant han

seg en ny kone og har etter hvert blitt en suksessrik forretningsmann. Fernando fikk penger til å betale deler av studieavgiften første året på universitetet, men så sa det stopp.

– Det er den eneste økonomiske støtten jeg har fått av ham noen sinne, forteller han.

Det var Domicile alene som har måttet betale for at Fernando og søsknene hans skulle få muligheten til å gjennomføre tolv års skolegang.

I overgangen fra en landbruksbasert til en kunnskapsbasert økonomi hvor menneskelige ressurser står i sentrum, har satsingen på tolv års gratis grunnutdanning vært viktig. I 2015 starter så mange som 96,9 prosent i barneskolen, noe som gjør Rwanda ligger i toppen når det kommer til utdanning i de afrikanske landene sør for Sahara. På den andre siden er det bare 60 prosent som fullfører de første seks årene.

– Gratis utdanning i seg selv garanterer ikke adgang for alle, forteller utdanningsministeren.

For selv om staten dekker utgifter som skolemateriell og studieav-

gifter, dukker det opp en rekke indirekte kostnader. Det har derfor vært nødvendig å opprette støtteordninger for de aller fattigste.

– Familiens økonomiske situasjon skal aldri være et hinder, fortsetter ministeren.

Slik Universitas omtalte for et par uker siden, så er det ikke alle som får tilgang til utdanning. Flere må droppe ut av skolen fordi familien ikke har råd. I stedet må de begynne å tjene egne penger i håp om at de kan fullføre skolegangen en dag.

– Vi har ikke nok ressurser til å tilby gratis utdanning for alle, men vi har opprettet en finansieringsordning som skal sørge for at innpass til høyere utdanning ikke bestemmes av studenters økonomiske bakgrunn.

Papias Malimba kaller det for et «soft loan», med lave renter og langsiktig nedbetaling, ikke ulikt det vi er vant med hos Lånekassen her hjemme. Men siden ressursene er begrenset, er det en rekke kriterier som må innfris for å få tilgang. Man må dokumentere sin økonomiske situasjon, prestere

godt på den avsluttende nasjonale eksamen på videregående og studere det myndighetene mener arbeidsmarkedet trenger.

Hjemme hos Gilbert er det klart for lunsj. Det er 21 år gamle Clarisse som står for matlagingen, og generelt de fleste andre gjøremål i huset.

– Drømmen er å tjene nok penger til å fullføre skolen sånn at jeg kan begynne å studere medisin, forteller hun.

Hun mistet pappaen sin som ung, og fordi familien hennes fikk det veldig trangt økonomisk, måtte hun droppe ut allerede på ungdomsskolen. Siden hun var 16 har hun jobbet som «husjente» i forskjellige familier. Men sparingen går sakte. Med en lønn på 200 kroner i måneden, hvor hun noen ganger sender penger hjem til moren og sine to søsken, blir det ikke mye til overs. På spørsmål om hun ser for seg at hun kommer til å bli lege en dag, smiler hun og svarer forsiktig: – Ja, det tror jeg.

Hushjelp: Clarisse (21) er hushjelp og mottar kost og losji, samt 200 kroner måneden.

Visste du?

FN frykter at et nytt folkemord skal skje i nabolandet Burundi. Nabolandet regnes som en glemt konflikt av Leger uten grenser, og bruker fortsatt hutu, tutsi og twa for å skille folk.

KULTUR

kulturredaktør: Morten Oftedal Schwencke
mortensc@universitas.no 977 73 328

Erotisk Freud-forelesning til toppen av flaggstanga

Kåte: Mens Tusvik fikk lyst til å studere på Blindern, ga den erotiske novellekonkurransen Tønne en erotisk kveld i sofaen.

Universitas' erotiske novellekonkurranse er avgjort, og vinneren er ekte forelesningsporno.

Konkurranse

tekst Henrik Glæver og Runa Fjellanger
foto Hanne Marie Lenth Solbø

–Jeg fikk litt lyst til å studere, hvis det er såpass mye ligging på Blindern, sier Sigrid Bonde Tusvik om vinnernovellen *Dikteren og fantaseringen*.

Jurymedlemmene i Universitas' erotisk novellekonkurranse har alle kost seg med de 17 innsendte bidragene, men har lagt vekt på vidt forskjellige kriterier i bedømmelsen av dem. For eksempel la Hans Olav Brenner vekt på humor, originalitet og fravær av klisjeer, mens Tusvik kun vektla kåtskap, originalitet og pur leserglede. Vinnernovellen traff imidlertid alle jurymedlemmenes triggepunkter.

Den siste uken har komikerduo Sigrid Bonde Tusvik og Lisa Tønne, HiOA-rektor Curt Rice og programleder Hans Olav Brenner pløyet seg gjennom alle bidragene til Universitas' erotiske novelle-

konkurranse. Men ble de kåte?

–Noen klarte å vekke en slags kåtskap, men det er begrenset hvor kåt du klarer å holde deg på tiende novelle, sier Sigrid Bonde Tusvik.

–Jeg kan kjenne sommerfugler i tissen noen steder, supplerer Lisa Tønne.

Forelska i foreleser

Vinnernovellen skilte seg ut på flere måter, og juryen gir den skryt for både å være smart og humoristisk, men samtidig vekke kåtskapen.

–Den hadde antydninger til intellektualitet, og det var artig med referansene til Freud, mener Brenner, som er juryens høykulturelle alibi. Akademikeren Rice har også sansen for tekstens intellektuelle linje, og liker at hendelsen i novellen kunne skjedd på ekte.

–Novellen skilte seg positivt ut når det kommer til troverdighet, sier han. Tusvik mener på sin side at teksten var best på hennes eget fagfelt, humor.

–Enkelte av novellene var klisjémorsomme, men denne var vitig i seg selv, forklarer hun.

Sex og makt

Til tross for at alle novellene måtte være studentrelatert, var det stor variasjon i bidragene. Juryen har blant annet lest om dinosaursex,

fantasering om universitetsrektor og vaktmestere, samt en noe kinky innføring i ideen om naturtilstanden. Sistnevnte hadde også et noe utradisjonelt klimaks der hovedpersonen blir smittet med klamydia, noe juryen ikke ble spesielt kåte av å lese om. Med sin trente analytiske hjerne klarer likevel høyskolerektor Rice å peke ut to temaer som går igjen.

–Nesten alle handlet enten om kontroll eller det å bli oppdaget, vinnernovellen tar på en måte for seg begge deler, og greier det sånn sett fint, forklarer Rice, som gjerne skulle sett litt mer kreativitet. Samtidig håper han ikke at historien som fortelles gjenspeiler virkeligheten.

–Forhold mellom foreleser og student er jeg ikke tilhenger av, sier han og ler.

Brenner synes også vinnernovellen hadde et spenstig moment.

–Den har et litt humoristisk, teoretisk bakteppe, der den gjør noe så interessant som å kommentere seg selv og sin egen legitimitet, forklarer han og befester sin posisjon som panelets mest reflekterte.

I tillegg mener han at sexscenen fungerte knallgodt.

–Sexen er ganske direkte og pikant. «Jeg kjenner det kiler i fitta» står det, jeg synes det funker greit, jeg, sier han og humrer.

Fornøyd med fitte

Det kan bli for mye bankende lem for juryen, men Brenner mener at

Curt Rice

Hans-Olav Brenner

Universitas' EROTISKE novellekonkurranse

1. plass:
Dikteren og fantaseringen

2. plass:
For alt vi er. Og alt vi har mellom beina

3. plass:
Første forelesning

2. og 3. plass kan du lese på universitas.no!

det store fokuset på klitoris sett i forhold til hans ungdom vitner om en positiv utvikling. Det er Tønne enig i.

–Det er fint å se at unge mennesker bruker ord som fitte uten skam. Ta tilbake fitta, det er viktig, istemmer hun.

Tusvik og Tønne er som kjent vant med drøy språkbruk i sin podcast, for høyskolerektoren ble imidlertid lesingen en lærerik prosess.

–Det dukket opp en del ord jeg ikke var kjent med tidligere, «bakfitta», er det et vanlig begrep? spør han leende.

Pornonedtrapping

–Kommer dere til å ta noen av novellene frem igjen til privat bruk?

–Hvem vet, når jeg har runda

pornoen på internettet og føler meg skadet kan det godt hende jeg trapper ned med ei erotisk novelle eller to, sier Tønne.

–Jeg vet ikke med det, men jeg må si jeg var litt redd for å begynne å lese, men det gikk jo helt fint. Jeg synes mye av det som er skrevet er frimodig, sier Brenner, og fortsetter:

–Jeg tror nok det som ble sendt inn er helt på nivå med det som står i for eksempel Cupido (Erotisk tidsskrift, journ. am).

–Får vi møte forfatteren av vinnernovellen på Brenner & bøkene?

–Ja, klar det, smiler Brenner. Vinnernovellen kan du lese på side 22 og 23.

MIN STUDIETID

tekst: Knut Waard Heimdal
foto: Nicolay Woldsdal

En akademiker i fåreklær

■ HVEM: Trygve Slagsvold Vedum

■ STUDERTE: Statsvitenskap og sosiologi på UiO, (1999-2002)

■ HVA: Leder av Senterpartiet, bonde

■ AKTUELL MED: Stortingsvalg til høsten

SP-leder Trygve Slagsvold Vedum stortrivdes i akademia, men ikke med akademisk snikksnakk.

– **Det beste minnet** fra studietiden? Det må være da jeg lå med dama mi på plenen utenfor det humanistiske fakultetet.

– *Lå du med dama di p...*

Vedum bryter ut i den intense, varme latteren som han er så kjent for. Mer om dette senere.

Som tjuetåring begynte Vedum å studere statsvitenskap og sosiologi på Blindern. Da var han allerede yrkesfaglig utdannet agronom, og ferdig med et årsstudium i realfag på Høgskolen i Hedmark. Til tross for eventuelle fordommer mot byfolk, gikk overgangen mellom by og land smertefritt, hevder han.

– Blindern har til en viss grad et tverrsnitt av befolkningen, så man finner alltså likesinnede.

«Jeg har sovet mye på den lesesalen»

Så nei, overgangen var ikke vanskelig, for det var et hyggelig og mangfoldig miljø.

Vedum var på ingen måte en unnasluntrer, men som aktiv i og etter hvert leder for senterungdommen, tok verv mye av oppmerksomheten.

– Det ble en del lange dager på lesesalen på SV-fakultetet også, slår han fast.

Han nøler litt før han innrømmer:

– Jeg har sovet mye på den lesesalen.

Vedum dundrer løs med nok en salve av den rungende latteren, og den smitter.

– Jeg hadde nok evnen til å bli distraheret. Verv krever alltid at du må gjøre noe innen i morgen. Med studiene er fristen først om tre uker, sier han.

– *Så du var en skippertaksstudent?*

– Ja, kronisk! Det er bare sånn jeg er. Jeg bekymrer meg ikke så mye om det som kommer. Det er egentlig en fordel som partileder, når det er så mye som skjer.

Senterpartilederen mimrer om gode og dårlige forelesninger, men understreker at han husker de gode best. Han mener de beste er der foreleseren klarer å skape undring hos publikum.

– Forelesere er såmenn. De skal så frø av kunnskap som siden skal spire til nysgjerrighet, sier han, tydelig fornøyd med jordbruksmetaforen sin.

Han mener dette er utdanningens viktigste formål, og beklager at det ofte viker for nytetenkning. Derfor advarer han studenter mot å ensrettet jobbe med sikte på eksamen. Dette var ikke et problem for Vedum, selv om det kunne bli litt for mye av det gode.

– Jeg husker jeg hadde en muntlig eksamen. Sensor spurte meg om jeg kunne fortelle om noe fra en bok som var på pensum. Jeg måtte legge meg flat og svare at jeg visste hvor den lå hen, men at jeg ikke hadde åpnet den. Da lo vi godt, både sensor, professoren og jeg, sier han og ler.

Vedum mener det er viktig å stoppe opp, og å sette ett skråblikk på det man lærer.

– Gjør man ikke det, rekker man ikke å undre seg over det man har lært. Da blir man heller ikke kritisk til det man lærer.

For debatt og kritisk refleksjon kunne han gjerne ha sett mer av da han studerte på Blindern.

– Det var for få som stilte spørsmål i forelesningene, og da ble det ikke mye debatt. Jeg synes studentene burde ha utfordret foreleserne mer.

– *Gjorde du det?*

– Nja, jo jeg gjorde vel det. Jeg har fått høre i ettertid at jeg stilte en del kritiske spørsmål i EU-faget. Faren min var foreleser, så jeg har vokst opp med livlig diskusjon og debatt hjemme.

Den tidligere landbruksministeren trivdes godt med de teoretiske fagene, men tok tidlig avstand fra glosene han mener akademikere gjerne smykker seg med.

– Å kunne diskutere og forelese uten å jåle seg med fremmedord – det er den største akademiske kunst, sier han.

Avslutningsvis kommer Vedum med følgende råd til studentene som leser til eksamen:

– Unn deg en halvtime i ny og ne ute på plenen i godværet. Det er så fantastisk fint å ligge der ute.

I det vi er på vei ut av Stortinget, huker han tak i oss for å forsikre seg at vi ikke misforsto ham: han hadde ikke sex på plenen utenfor Det humanistiske fakultetet. De bare lå i gresset og slappet av. Til tross for dette var opplevelsen visstnok lykken oppsummert.

Klimamyten – et oppgjør med vår tids CO₂-panikk

Professor emeritus dr. scient. Johannes Krüger fra Institutt for Geovidenskab og Naturforvaltning ved Universitetet i København.

En IPCC-skeptiker tar bladet fra munnen:

«Spørsmålet om klimaendringene er mer omstridt enn det Klimapanelet og media gir inntrykk av for naturen viser noe annet enn de mangelfulle klimamodellene».

Foredraget behandler:

- Opprettelsen av Klimapanelet og årsaken til klimahysteriet
- Uenighetens kjerne blant forskerne – to skoler
- Drivkraften bak klimaendringer – hva forteller naturen?
- Det som skjer i kjølvannet av den globale oppvarming

Åpent møte

Auditorium 4, Urbygningen (DA)
Universitetet i Oslo, Karl Johans gt.
Mandag 12. juni 2017 kl. 19.00

KLIMAREALISTENE

www.klimarealistene.com

Dikteren og fantaseringen

Jeg har vært redd for at litteraturteori skulle bli det kjedeligste emnet dette semesteret. Likevel har det vist seg å være veldig interessant, ikke på grunn av innholdet – for å være ærlig så får jeg ikke med meg et kvekk at hva som blir sagt – men på grunn av den kjekke doktorgradkandidaten som underviser. Sannsynligvis ville det vært best for karakterene mine hvis det hadde vært en annen enn han som hadde emnet.

«I Dikteren og fantaseringen argumenterer Freud for at diktning har sitt opphav i dikterens fantasering», sier han. Han er høy og kjekk, og jeg tar meg i å fantasere en hel del, selv om jeg ikke har planer om å dikte om det sånn som Freud foreslår.

«Freud mener at forskjellen mellom diktning og fantasi er at dikteren skriver ned fantasiene sine. Hvis man forteller fantasiene sine muntlig vil tilhørerne bli støtt,

mens hvis man skriver de ned vil fantasiene bli sett på som et kunstverk».

Han er et kunstverk i seg selv han også, der han står med halvlangt blondt hår, brede skuldre og store hender som jeg verker etter å få kjenne på kroppen. Jeg vrir meg på stolen og stirrer uhemmet på ham, fordelene med å ha ham som foreleser er at jeg kan stirre skamløst på ham, jeg følger jo bare med i timen, ikke sant?

«Etterpå skal jeg gi veiledning på semesteroppgavene deres», sier han og ser utover klasserommet. Vi sitter som tente lys, det er flere enn jeg som har stjerner i øya. «Jeg tenkte vi kunne ta en prat én og én på gangen, mens dere andre fortsetter å diskutere Freud. Vi to kan jo begynne?»

Det tar meg noen sekunder å oppfatte at han snakker til meg. Jeg nikker og rødmer, reiser meg og følger etter

han ut på gangen. Jeg klarer ikke å la være å la blikket gli ned mot rumpa hans. Ute i gangen setter han seg på benken som går langs veggen. Han klapper ved siden av seg for at jeg skal sette meg. Jeg passer på å ikke sette meg for nære, er redd han skal se hvilken effekt han har på meg.

Han kikker ned i papirene sine, og jeg ser oppgaven min ligge øverst i bunken.

«Ja», sier han, «for å være helt ærlig så ble jeg litt skuffet over oppgaven din».

Jeg rødmer og vet ikke helt hva jeg skal si. Begynner å stamme frem: «Eh, ja, jeg har hatt litt mye å gjøre i det siste».

Han avbryter meg. «Jeg vet du kan bedre enn dette, ikke sant? Jeg forventer at du hever nivået til oppgaven skal leveres».

Jeg nikker stumt.

«Jeg synes likevel du skal få litt straff for det du har gjort», sier han, og jeg skjønner ingenting. Straff? Må jeg skrive en ekstra oppgave? Holde et muntlig innlegg?

«Litt ris på rumpa kan vel være passende?» spør han. Han er prøvende, vil forsikre seg om at jeg er med på leken. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Er han seriøs? Han klapper på fanget sitt som tegn til at jeg skal legge meg over knærne hans. Jeg lurar på om han tuller med meg, helt til jeg ser den store kulen i buksa hans. Det er nå eller aldri, jeg legger meg villig over knærne hans. Jeg blir våt i trusa når jeg kjenner kulen mot magen min.

Han drar skjørtet mitt litt opp så jeg ligger med rumpa bar. Han puster tungt. Jeg lurar på hva han kommer til å gjøre, men jeg trenger ikke lure lenge. Han klapper meg lett på rumpa, en gang, så en gang til. Hånda hans blir liggende mot bakfitta mi, jeg er så våt nå at jeg lurar på om han kjenner det igjennom trusa. Jeg er glad han ikke ser ansiktet mitt, for nå har jeg rødmet for alvor. Fingrene hans finner veien rundt kanten på trusa og jeg kjenner de utforske sprekken min. Jeg gisper når han stikker en finger inn i meg. Og en til. Jeg er så våt at det surkler i fitta når han knuller meg med fingrene sine. Han tar de ut og gnir de våte fingrene mot klitten min, jeg er så kåt at hadde det ikke vært for at jeg stresser litt over at det skal komme noen ut fra klasserommet og se rett inn i fitta mi så hadde jeg kommet.

Jeg tørr ikke ligge sånn på utstilling lenger, men jeg er samtidig sugen på mer. Jeg setter meg på kne mellom bena hans og drar ned glidelåsen på buksa hans. Pikken spretter ut, den er stor og helt stiv, det blir for fristende. Jeg slikker oppover hele skaftet før jeg tar den i munnen. Han stønner så høyt at jeg er redd de skal høre det i klasserommet. Han demper seg mens jeg fortsetter å suge ham. Han puster anstrengt nå og jeg skjønner at det er ikke lenge igjen før han kommer, men jeg er ikke ferdig med ham ennå.

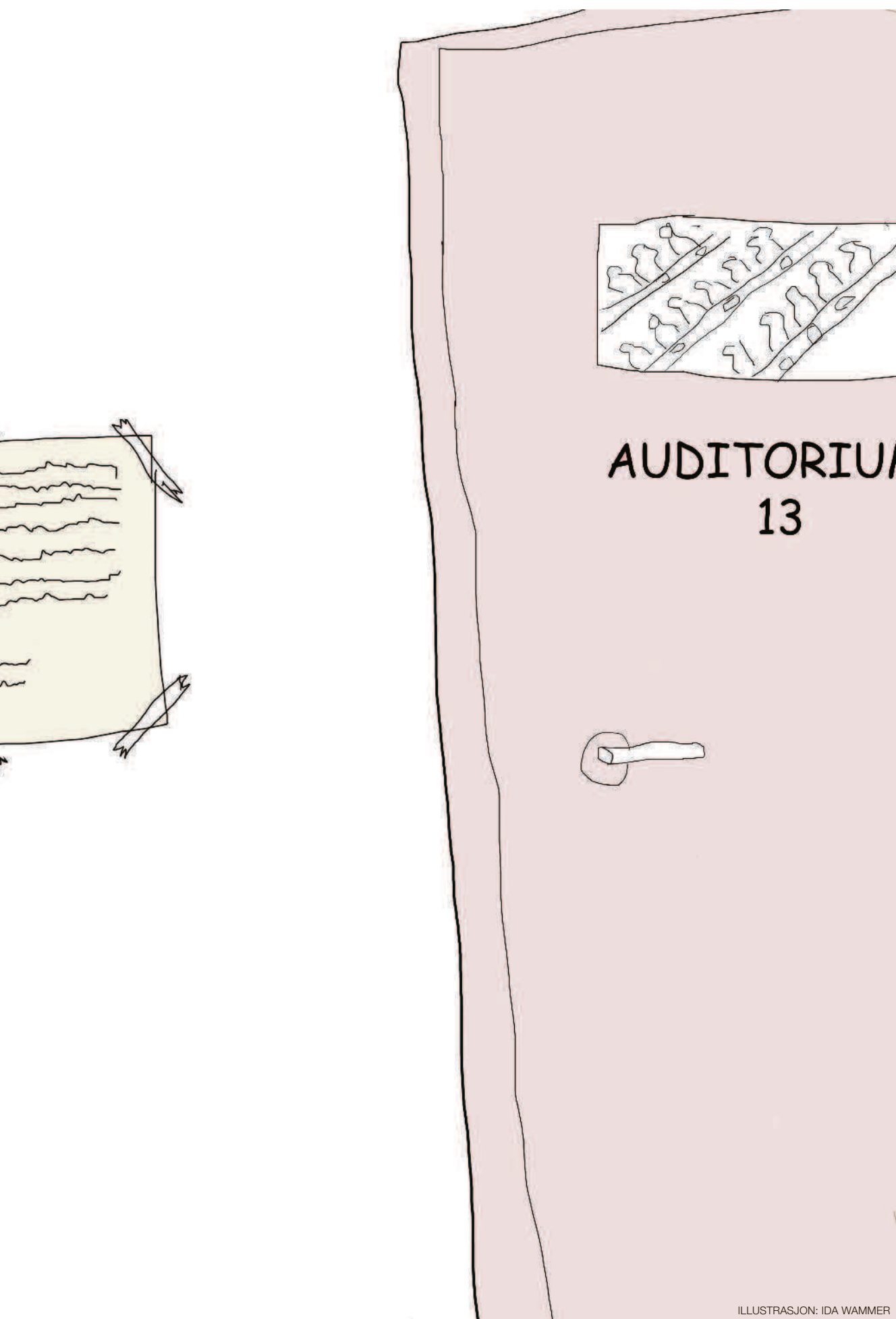
Jeg slipper pikken med munnen, han protesterer halveis før han skjønner at det er mer i vente når jeg setter meg overskrevet på fanget hans. Jeg tar et godt tak rundt pikken hans og fører den mot den våte fitta mi. Det sprenger deilig i fitta når jeg får ham inn i meg og jeg begynner å ri ham sakte. Jeg løfter på skjørtet med den ene hånden så han har god utsikt når jeg knuller pikken hans. Øynene hans er slørete mens han stirrer oppslukt på hvordan fitta mi behandler den stive pikken. Jeg setter opp farten, vet at det ikke er lenge til han kommer men jeg har tenkt til å komme selv først. Jeg begynner å kose med klitten min mens jeg rir ham. En dør som åpner seg lenger bort i gangen får ham til å rykke til, men ikke nok til at han klarer å rive øynene bort fra at jeg koser med meg selv. Han mumler navnet mitt og jeg skjønner at han kommer hvert øyeblikk. Høyere og høyere sier han navnet mitt, helt til han sier det så høyt at jeg blir vekket fra dagdrømmen.

Han står foran meg i klasserommet og ser misfornøyd ut. Jeg vrir meg på stolen og kjenner hvor våt fantasien har gjort meg.

«Jeg spurte hva som er forholdet mellom dikterens og leserens fantasering?» gjentar han. Jeg blar febrilsk i notatene mine før jeg kan svare.

«Eh, diktningen gjør at leseren kan nyte fantasiene sine uten skam?» svarer jeg.

Han nikker. «Det stemmer. Veldig bra. Nå tenkte jeg at jeg skulle gjennomgå semesteroppgavene deres på gangen, kanskje vi to skal begynne?» Han ser på meg, og jeg kjenner det kiler i fitta av forventning.

ILLUSTRASJON: IDA WAMMER

debattredaktør: **Knut Arne Oseid**
debatt@universitas.no 900 90 332
Frist: **søndag klokka 17**
Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

Glem ikke å sette opp ølteltet

Sosialisering

Sigbjørn Løland Bore, stipendiat ved Kjemisk institutt (UiO)

Et mektig skue var ølteltet som en gang strakk seg over hele Frederikkeplassen. Skjermet fra regn, vind og moralistiske blikk, kunne studenter og ansatte møtes som likemenn – forent over lidenskapen for godt, deilig og forfriskende øl. Det var noe uaniprigelig vakkert over det hele.

Det var med kjærlighet for ølteltet jeg begynte studieåret 2016. Daglig saumfarte jeg tålmodig og forventningsfullt Frederikkeplassen. August ble til september, september til oktober, men intet øltelt var å se. De kunne vel ikke ha glemt å sette opp ølteltet?

I dag sitter vi med fasiten. Ølteltet som gjennom en årrekke har vært selve bærebjelken i fadderperioden for sosial integrering av studenter, ble aldri satt opp. Det er vanskelig å tallfeste konsekvensene av dette. Derimot er det 110 prosent sikkert at mange potensielle vennskap på tvers av studier, akademisk rang og legning, har gått tapt. Det er umåtelig trist.

Jeg velger å skyldte på studentrepresentantene. I heksejakten etter obligatorisk begrunnelse på eksamen har de mistet fullstendig bakkekontakten (kan minne mye om jakten etter den hvite hvalen i boken *Moby Dick*). Hvem er det som har lyst til å dvelte på hvorfor man ikke gjorde det bra på eksamen? Ølteltet derimot, med sin briljante timing (studiestart), har sin funksjon i å sette punktum over fjorårets synder. Ølteltet huskes for dets unike evne til å få en til å glemme.

Nylig ble studentrepresentanter valgt. Særlig i fokus under valgkampen var å skaffe et vinmonopol til Blindern.

Vinmonopol er en avsporing. Det er mye viktigere å få ølteltet tilbake. Ølteltet trenger ikke å være dødt. Når huden av plast trekkes over skjelettet av stål, vil ølteltet nok en gang vekkes til live.

Med dette leserinnlegget sparker jeg nå ballen videre til studentrepresentantene. De ansvarlige bør ansvarliggjøres og de ansvarlig MÅ ta på seg ansvaret for denne fadsen. Eller, det er ikke så farlig. Kan dere ikke bare sette opp ølteltet til neste semester?

«Vinmonopol er en avsporing»

TATT FRA INTERNETT

Ukas tweets:

OPS Politiet Oslo @oslopolitiops

Blindern: Vi har kontroll på tre menn som bedrev klatring 5-6 etasjer opp i en bygning. De forsøkte å løpe fra oss, men ble innhentet.

Når du jobber best på kvelden, glemmer adgangskort, men ender med må løpe fra politiet

Linn @blekkfisk

Ting jeg har gjort fremfor å lese til eksamen i helga:

- Vaska plating
- Rydda kjøleskap
- Prøvd innviklet matrett
- Dratt på brukmarked

Føles helt riktig at fellesskapet sponser utdanningen din #blessed

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi tar oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Tynn populisme og falske påstander

Overskudd

Aleksander Gjosæter, leder av Velferdstinget

Hashem Jafari skriver i Universitas 10. mai at det er «udemokratisk at studentene ikke ble informert» om overskuddet fra semesteravgiften. Jafari mener både at studentrepresentantene i SiOs hovedstyre (HS) og Velferdstingets arbeidsutvalg (VT-AU) ikke har gjort jobben sin og tilbakeholdt informasjon – men hvordan kan man tilbakeholde informasjon man ikke har?

Fakta først: på tildelingsmøte innstiller Velferdstinget selv på hva de mener en stor andel av semesteravgiften skal brukes på, samt at VT vedtar budsjett-prioriteringer i SiOs budsjett. Dette møtet finner sted en gang i oktober/november. Med andre ord før HS i desember skal behandle SiOs budsjett for det kommende året. Selve prosessen før tildelingsmøte er omfattende og finner sted ganske lang tid i forveien. Med andre ord tidlig høst – et tidspunkt hvor hverken vi i VT-AU eller representantene i HS kan forutse nøyaktig regnskap og eventuelle overskudd.

Jafari sier at han ikke visste at vi hadde så mye penger. Vel, det visste ingen andre heller. Og det man ikke vet, kan man ei heller informere om. Da blir det feil å bruke begrepet «udemokratisk» når representantene i VT fikk nøyaktig samme informasjon som det VT-AU gjorde i det tidsrommet hvor tildelingsmøtet fant sted. Det er først nåR regnskapet for 2016 har kommet, og det er først nå vi i VT-AU, SiO og alle andre har fått vite om over-

skuddet på 13 millioner. Mye av overskuddet er heller ikke frie midler, men et resultat av sykemeldte leger ansatt i SiO. Det vil si at de pengene egentlig skulle vært brukt på SiO Helse.

Intensjonen bak enhver beslutning som både SiO og VT fatter er å øke studentvelferden, og økningen av semesteravgiften i 2016 var intet unntak. Men det skal understrekes at økningen var på grunn av økning i prisindeksen, en økning SiO som alle andre aktører er nødt til å ta høyde for.

Videre skriver Jafari at Grønn liste ønsker at hele summen på 13 millioner skal brukes til studenthelse, studentkultur og miljøvennlige tiltak. Semesteravgiften går til nettopp dette. Vi i VT-AU er enige i at VT sammen med HS burde diskutere mulige tiltak som en gitt sum av de 13 millionene kan finansiere. Men det å rope ut at alle pengene skal brukes opp i ett jafs er intet mer enn tynn populisme og tomme ord. Studentene er tjent med at SiO styres godt – ingen SiO, ingen studentvelferd.

Og det er nettopp studentvelferden, studentkultur og miljøvennlige tiltak – kort fortalt VTs egne prioriteringer semesteravgiften går til, uansett om de midlertidig står i fond eller ei, så går det til studentvelferden. Et praktisk eksempel på hva en del av overskuddet fra semesteravgiften har gått til er installeringen av solcellepaneler på Kringsjø.

Vi arbeidsutvalget oppfordrer Jafari og andre til å ha en konstruktiv debatt om hva overskuddet kan brukes på - ikke skyte vilt rundt seg med falske påstander om at vi i VT-AU og SiOs hovedstyre ikke gjør jobben vår.

Fire «smilende» år med Isaksen

Valgkamp

Torbjørn Røe Isaksen, kunnskapsminister (Høyre)

I snart fire år har jeg vært kunnskapsminister. Og som kunnskapsminister for sittende regjering har jeg kunnet gå smilende ut av den ene budsjettkonferansen etter den andre. For forskning og høyere utdanning er ett av de viktigste satsingsområdene for regjeringen.

Mange studenter vil kanskje peke på innføring av 11 måneders studiestøtte og regjeringens- og samarbeidspartienes rekordstore satsing på studentboliger, som noe av det viktigste regjeringen har fått til. I flere år har vi mer enn doblet satsningen på studentboliger sammenliknet med forrige regjering. Likevel vil jeg snarere trekke frem langtidsplanen for forskning og høyere utdanning, strukturreformen og arbeidet med å skape kultur for kvalitet i høyere utdanning.

«Vi har sørget for nødvendige endringer i en sektor som var overmoden for det»

en rekke fagmiljøer kommet sammen, som gjør at vi kan bruke ressursene mer målrettet. Og høyskolene og universitetene kan ta ut flere faglige gevinster og realisere mulighetene som ligger i større og mer kompetente institusjoner. Denne høsten har vi lagt om lærerutdanningene for grunnskolen til å bli femårige, slik at de blir enda bedre. Da kan det være en fordel å ha fusjonert. For i fellesskap er det mulig å bygge videre på styrkene til de enkelte høyskolene og universitetene. Struktur-reformen handler først og fremst om å legge til

rette for kvalitet. Det er kun med solide institusjoner vi kan realisere de ambisiøse målene som er nedfelt i langtidsplanen. Det er kun med sterkere fagmiljøer vi kan tilby studentene den forskningsnære undervisningen dere trenger for å bli klare for et arbeidsmarked i omstilling og en verden i endring.

Med stortingsmeldingen Kultur for kvalitet i høyere utdanning, som regjeringen la frem i vinter, er rammene blitt lagt for at kvalitet i undervisningen blir en vane for alle utdanningsinstitusjonene.

Vi har sørget for nødvendige endringer i en sektor som var overmoden for det, og vi følger opp med midler. Den neste perioden vil vi fortsette dette arbeidet. Et lite land som Norge må satse på å utvikle noen fagmiljøer til å bli verdensledende, samtidig som vi satser tungt på forskning og utvikling innen områder hvor vi har særlige fortrinn og behov. Studentene skal lykkes gjennom å møte studietilbud preget av høy kvalitet og relevans, høye ambisjoner og høye forventninger. Vi vil fortsatt satse på kunnskap og forskning.

FORSKERINTERVJUET

Bildetekst: Bildetekst.

Det menneskelige marked

Filosof Ole Martin Moen mener du skal få kjøpe «menneskelige varer» som sex, organer og svangerskap. Men er det noe som ikke bør kjøpes?

Etikk

tekst Knut Arne Oseid
foto Adrian Nielsen

Noen løper vekk fra ubehagelige temaer. Vi prøver å løpe mot dem». Ole Martin Moen elsker å snakke om det vanskelige. Først når det gjør vondt settes tankene, argumentene og prinsippene våre virkelig på prøve, mener UiO-filosofen.

Nylig mottok Moen ni millioner kroner av Forskningsrådet til å forske på kjøp og salg av «menneskelige varer». På forskerlaget har han med seg norske og internasjonale forskere, deriblant den kontroversielle samfunnsdebattanten og UiO-stipendiaten Aksel Brannen Sterri. Sammen skal de utføre radikale tankeeksperimenter for å presse våre verdier og prinsipper til det ytterste. Målet er grensedragningen: Hva bør ikke kjøpes og selges?

– Dette diskuteres oftere enn før. Innen etikken er det mye konkret debatt om prostitusjon, organkjøp og surrogati. Temaene berøres derimot ganske fragmentert og få linjer trekkes mellom dem. Hvis man har et syn på prostitusjon, forplikter det da et liknende syn i surrogatdebatten? spør Moen.

I utgangspunktet har filosofen et liberalt forhold til salg av menneskelige produkter. Han synes forbudet mot prostitusjon, surrogati og kjøp og salg av menneskelige organer bør oppheves, og så reguleres.

– Det interessante er å diskutere hvordan det bør reguleres, sier Moen, som beskriver seg selv som konsekvensialist.

Dersom det åpnes for regulerte salg må man utforske hvem som eventuelt blir skadelidende og hvilke uante implikasjoner handelen kan gi, forteller Moen.

– Etter mitt syn finnes det ikke noen absolutte begrensninger på dette.

Ideen bak prosjektet oppstod da Moen jobbet på Prosenteret i Oslo, hjelpesenteret for prostituerte. Moen har selv stor innflytelse innen forskningen på skadeomfanget av prostitusjon. Han mener nordmenn er altfor dårlige til å debattere de vanskelige temaene.

– Vi havner veldig fort i skyttergravsposisjoner. I eksempelvis Downs-debatten kommer det opp mange følelser, og det er bra, men jeg er usikker på om mange egentlig forstår motstanderens standpunkt. Dette er naturligvis ekstra vanskelig med følelsesladde temaer. Jeg tror vi filosofer har mye å bidra med når det kommer til å gjøre opprørte debatter ryddigere.

Og skal vi tro filosofen har vi dårlig tid når det kommer til kjøp og salg-problematikken.

– For 30-40 år siden var det utenkelig å dra til India eller USA for surrogati. Verden blir mindre og det som utvikles ett sted vil nå oss raskere enn før. Det gjør at slike spørsmål vil dukke opp, og da må vi vite hvor vi står i dem. For eksempel er det lov å selge nyrer i Iran. Hva gjør vi med eventuell medisinsk turisme dit? undrer Moen, og understreker at tematikken kommer rasende mot oss i lille Norge, enten vi vil eller ei.

– Det virker som at verden går i en markedsliberal retning. Og det vil være et økt press på kjøp og salg av ting som surrogati, og da er det viktig for oss som samfunn å ta debatten – før det blir tvingende nødvendig å ta den.

«Det er ikke noe ideoende galt å selge et vennskap»

Moen, som selv er ateist, mener mye av den norske debatten og argumentasjon rundt problemstillingene implisitt bygger på kristne verdier, til tross av at vi ikke er så veldig kristne lenger.

– Vi føler noe er riktig, men mangler kanskje den kristne begrunnelsen vi hadde tidligere.

– Er det noe du mener det bør være forbudt å kjøpe og selge?

– Det er flere gode grunner for et forbud mot kjøp og salg av spedbarn. Det er i så fall begrunnet i velferden til barna, ikke i at det er noe galt i seg selv å kjøpe eller selge et barn. Det man egentlig selger er foreldreretten.

– Hva med slaver?

– De fleste er enige om å forby slavehandel, eller for eksempel atomvåpen til privat bruk. Dette begrunnes ofte med at vi er imot slaveri eller privateide atomvåpen i utgangspunktet, og da er det ikke rart at vi også er imot kjøp og salg av dem.

Det interessante spørsmålet dukker opp når penger blandes inn med ting vi i utgangspunktet ikke er imot, mener Moen.

– Det er jo greit å ha sex, men det skal ikke blandes med penger. Graviditet er greit, men penger skal helst ikke innblandes. Organdonasjon er greit, men ikke gjennom kjøp og salg. Det er først og fremst slike spørsmål vi er opptatt av, sier han.

– Kan man selge sjelen?

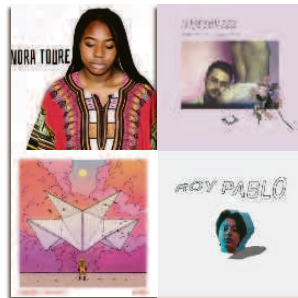
– Det spørres om man egentlig kan selge den og om den i det hele tatt finnes. Men la oss ta vennskap. Det er ikke noe ideoende galt å selge et vennskap. Problemet er at det slutter å være et vennskap hvis du har kjøpt eller solgt det.

anmelderredaktør:
ellars@universitas.noRegine Stokstad
470 21 014

ANMELDELSER

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Afro Trap, Pt. 3 (Head in the Game) - Nora Toure

Sign me up i squaden din! Pls!

Ready / Problems - Boy Pablo

Sounden av en dag som kjennes helt waste

Higher - Lemaitre, Maty Noyes

Okay, god helg!

Ikkje min feil - Mato Polo

Det er det aldri, silkemyke lille pus

UNIVERSITAS' STORE SOMMERØLTTEST

Fra skapelsesberetningen og luftfriskere til utflod og fermentert sportsdrikk. Universitas kårer årets beste og mest provoserende sommerøl.

A**Sagene Lys, 4,5%**

Dette smaker som en deilig, norsk versjon av Corona. Alle er enige om at den er bedre i kraft av sitt lokale opphav. En blond og blåøyd fyr går så langt som å trekke paralleller til skapelsesberetningen: «Gud sa: La det bli lys! Sagene Lys!» Frisk og naturlig, nesten så man får grønske på knærne bare av å drikke den. Nytes utendørs, og er da på mange måter den perfekte sommerølen. Lokal pokal!

B**Quart Ølkompani Palmekest IPA, 6,5%**

Den høye prosenten møtes med jubel. Beskrivelsen på etiketten mangler Kygo som bærende element, men ølen er av det digge slaget. Noen mener den smaker mer palme enn sus, uten å ville redegjøre nærmere for dette. «Ikkeno fusion, koriander og nonsens, bare en god IPA!». Ettersmaken er lang som sommerferien på barneskolen. Skal du bare drikke ett corny øl denne sommeren, er dette så avgjort et trygt valg.

B**Corona Extra (Mexico) 4,5%**

Naboens første innskytelse er å forklare hvorfor man har lime i ølen. «Ikke for å gjøre den bedre, men for å holde fluene unna,» sier han triumferende. Dette lette og leskende ølet er definisjonen på lettdrikkelig; det kan sågar drikkes av de glutenintolerante grunnet den lave forekomsten av nettopp gluten. Folkefest! Alle er imidlertid enige om at det viktigste er at du ser helt rå ut når du drikker den.

B**Fredrikstad Sommerøl, 4,5%**

Mottagelsen er god, men den er aller best blant de i juryen som er fra ølets hjemby. Det flommer over av østfoldske fraser. «Knæll pils,» sier Fredrikstadjenta. «Ille bra!» roper Fredrikstadgutten. Også bak juryens mer objektive medlemmer slår dette ølet greit an. Mild og fin, men litt intetsigende. Den når ikke helt til topps, men du kan trygt lage god plass til en Fredrikstad-øl i handlekurven.

B**Quart Ølkompani Furious Passion, 5,5%**

«Testens så langt beste saft!» Dette var forvirrende greier. Et øl for folk som ikke liker øl, men som elsker hjemmelaget ripssaft? Smaker ikke helt som pasjonsfrukt, men det er ikke så farlig. Brygget er leskende og herlig unorsk. Å drikke den er en helt rå icebreaker – for hva smaker det egentlig? La crushet ditt prøve. Bryggeriet vil utfordre folks oppfatning av øl, og klarer det til gagns. Et panelmedlem ble både sint og kåt av denne ølen. Du er advart.

B**Sundbytnet Solskinnsøls, 4,5%**

«Dette er Guttapilsen», sier etiketten. «Sommer og skolefri», sier noen og vil ta seg en dukkert på Sørenga selv om det fortsatt er for kaldt. En synes det smaker nykokte krabber, salt i lufta og deilige jenter i seilerjakker. «Hvis dette er guttapils er jeg glad jeg ikke er gutt», sier en jente. En fin øl for brygga og en liten kjønnsdiskurs, altså.

C**Quart Ølkompani Frisk Bris, 4,5%**

«Man drikker ikke seks av den, men den kan gjerne drikkes etter sex», sier en fyr som bruker solbriller inne, og flirer. Sitatet er on point. Ølet lukter deilig, det er nesten så man vil skulpe i vannkanten og bare lukte, som oksen Ferdinand på ferie. Smaken er litt såpete, men ettersmaken er slettes ikke verst. Noen mener hele ølet minner om luftfrisker. Steile fronter. Noe å sjekke ut om du følger deg i sonen.

C**Christianssands Bryggeri Feriepilsen, 4,7%**

Juryen er delt. Noen elsker denne pilsen, andre hater den. Noen sier «kroppen banker i vellyst» og at ølen smaker som et glass frihet. Andre sier at hvis dette er smaken av ferie vil de tilbake på jobb. Det smaker løvetann, sjøgress og Jorunn Stiansen in her prime. Kjøp deg en feriepils hvis du stemte på Idol-Jorunn.

C**Ringnes Skjærgårdspils, 4,6%**

«Dette er smaken av BI-gutter på en solskinsdag!» roper en. Det stemmer, hvis en BI-gutt er litt digg og litt kjedelig. Dette er en øl som passer til pølsepising i Oslos parker. Det er en helt ok pluss øl du orker å drikke en sekser av. Likevel mener juryen at ølet mangler noe. Den er rett og slett bare litt digg, og litt for kjedelig. Etiketten kunne vært coveret til en sommerhit med svaberg, måker, seilbåter og skinnende sol, men innholdet står ikke i stil til forventningene.

Hva: **Pres-skanne, varmtvann og kaffe**
Hvor: **Lesesalen**

Vebjørn Wold, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Vær en lesesalbarista

Eksamen kryper nærmere. Morgenene blir tyngre. Kaffe blir stadig mer nødvendig. Å betale 17 kroner for en kopp i kantina er uaktuelt, og SiO-koppen har man rotet vekk. For de fleste blir løsningen hjemmetraktet kaffe på termos, men noen – har jeg oppdaget – tar det hele et steg videre. Min nye helt er den unge mannen

som satt ved min side på lesesalen forrige tirsdag, og hadde med seg varmtvann, «evergood dark roast», og en liten presskanne. Med en baristas nådeløse presisjon målte han opp riktig mengde kaffe og vann. Rykende fersk kaffe. Brygget på lesesalen. Det er servert.

Hva: **FB's ulest-funksjon funker ikke**
Når: **Helt ut av det blå**

Stine Bergh, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Vi chatter om en krise!

At Facebook har gjort det mulig for andre å se når du har lest meldingene de har sendt, er i seg selv uforståelig. Heldigvis kan man markere dem som ulest. Trodde du, ja! For den gang ei. Kanskje det er en uskyldig feil, eller så er det gjort av pur ondskap fra IT-nørdene i Facebook, men ulest-knappen fungerer ikke! Om du i god

tro tenkte at «merk som ulest» faktisk var en utvei når den du ikke liker så godt maser om å henge, må du tro om igjen. Det er ikke det. Selv om du har markert meldingen som ulest, ser fortsatt folk at du har lest den. Det er bare å unngå Facebook. Eventuelt begynne å svare med én gang.

Kulturkalender

26 mai NMG/G-Huset

Gjør deg klar for den sykeste gjengen: Dårlig Vane, Kamelen og King Skurk One. For tredje året på rad inviterer NMG/G-Huset med Leo Ajkic i spissen til en rap-bonanza i hovedstaden når tre brennheite bergensrappere tar turen til Rockefeller! **Rockefeller, 20:00-23:59 – 250 kroner+billettavgift (18 år leg.)**

29 mai Prosjektskolen: Sommerutstilling

26-28: Har du lurt på hva studentene ved Prosjektskolen egentlig driver med? Denne helgen stiller de med performance, installasjoner, video, lydverk og malerier. **Keyzers gate 1 og Pilestredet 27, lørdag og søndag mellom kl. 13:00 og 18:00 – Gratis**

29 mai Forfatterstudiet i Bø lanserer antologi

Dra på lanseringsfest, drikk øl og skaff deg et eksemplar av den nye antologien til forfatterstudentene i Bø. Kanskje finner du den nye Gro Dale eller Hanne Ørstavik blant de skjønnlitterære tekstene? **Ingensteds, 18:30-23:00 – gratis**

31 mai Feminismen etter Hillary

Mange frykter at framveksten av populisme og Trumps seier vil føre til et tilbakeslag for hardt tilkjempede rettigheter for kvinner og minoriteter. Sosiolog Hannah Helseth møter den framtrepende amerikanske kjønnsforskeren og feministen Nancy Fraser til samtale om veien videre. **Litteraturhuset, kl. 19:00-20:00 – 60 kr. for studenter**

8 juni Oslo Pix

Byens nyeste filmfestival går av stabelen i starten av juni. Oslo Pix skal være en bred publikumsfestival, og en sosial møteplass for alle som liker film. Rydd skapet på Blindern og få med deg både førpremierer og verdenspremierer på nye norske filmer. **Klingenberg og Saga, 8. - 13. juni – 450 kr. for studenter**

17 juni Popvenstre

Popvenstre er en festival i krysningspunktet mellom kultur og politikk. Møteprotokoll og pulverkaffe er bytta ut med parkhygge og gitarforsterkere, og festivalen kan friste med blant annet Razika og Winnie Wong fra The People for Bernie Sanders. **Kubaparken, 17. juni – 150 kr. for studenter**

6 juli Trænafestivalen

Har du fått nok av å være skitten og drita på Roskilde? Av å være fresh og velkledd på Øya? Heldigvis finnes det en liten festival som tar det beste fra de to gigantene, og legger til midtnattsol og knallprogram midt i havgapet. **Træna i Nordland, 6. - 9. juli – 1360 kr.**

Gi oss beskjed om arrangementer på epost: **universitas@universitas.no**

C

Hansa Her kommer solen, 4,7%

En typisk pils, men er det en sommerpils? Selvfølgelig utbryter en fra Bergen at livet er herlig når du drikker Hansa, mens en østlending mener at bergenserne ikke vet nok om sol til å skjønne hva sommerpils egentlig handler om. Likevel er konklusjonen klar: lettdrikkelig, lettdrikkelig, lettdrikkelig.

C

Aass Sommerøl, 4,7%

«Jeg er litt lei av sommer nå», sier en trist gutt som har satt seg i et hjørne. Heller ikke denne ølen når helt opp. Daff og døll, sies det. Det er rett og slett litt skuffende fra Aass, som vanligvis holder et høyere nivå. Enkelte er så sure at det går utover Drammen: «de sier at Drammen er verdens største bensinstasjon og dette fyller opp tanken». Kjøp deg heller en Aass Pilsner, den er sommerlig nok.

D

Borg Never Ending Sommerøl, 4,7 %

Never ending dårlig ettersmak. Dette smaker fyll og bunnslam. Selv i en studentavis er det mange som ikke drikker opp denne ølen. «Borg er bare sorg», sies det. Kun én i forsamlingen er positiv nok til å påstå at de ble gladere av å drikke denne ølen. Heldigvis kan du bli full på dårlig øl også!

D

Tuborg Hvid, 4,6%

«Denne har jeg gledet meg mest til i hele kveld», sier en jente og gnir seg forventningsfullt i hendene. Tuborgkonsernet har tryllet frem barndommens øl. Smaker umiskjennelig av barnetannkrem og Hubba Bubba. Den ville nok kanskje gjort seg bedre på glassflaske, for på boks blir den fort daff. De som elsker den, ja, de elsker den virkelig, men det smaker strengt tatt ikke øl. Kanskje skulle man laget en frisk sorbet på denne ølen?

D

Ankerpils, 4,7%

«Angrepils!» «Kan jeg anke denne pilsen her!» «En maritim ulykke!» Juryen er ikke mild mot denne ølen. Det er ikke så rart. Dette smaker som en god blanding av billigølen Seidel, med smak av utflod – ikke bra. Så pregløs at du kan lure Mina Gerhardsen til å drikke den, mener en. Pass opp!

D

Tuborg Sommerøl, 4,5%

Smakløsheten er påfallende, nesten imponerende. Panelet skriker ut dertil smakløse obskøniteter, men med god grunn. For er ikke dette egentlig bare vann? Fordelen med ølet er at det åpenbart er veldig lettdrikkelig. Det amerikanske alibiet sier at dette nok smaker som folk tror at amerikansk øl smaker. En bergenser gjenforteller verdens kanskje eldste øltestervits, at ølet smaker som å ha sex i en kano: fucking close to water. Spot on!

D

Qvart Ølkompani La Vie Saison, 4,5%

Hvis dette er hva livet smaker, vel, da er livet kjedelig. Denne ølen smaker som de siste dråpene fra krana, en hel flaske med bunnslam. Altså er det rett og slett for tamt. Det smaker som et øl du kjøper for pengene du har tjent på å klippe plenen til naboen – altså er du for ung til å drikke øl. Folk er forbausende enige i at dette faktisk smaker som første gang de drakk øl. Vet du om noen som syntes det var digg første gangen? Ikke vi heller. Det må riktignok påpekes at lukta ikke er så ille.

D

Kronenbourg 1664 Blanc Fruits Rouges (Frankrike) 4,5%

Flasken ser mest ut som noe å la eksklusivt sprudlevann, og for et øl er ikke det godt nok. Andre mener at den franske looken er med på å øke sexappealen. Men er egentlig Noisey sexy? For dette smaker Noisey med alkohol, og det på den dårlige måten, hvis du lurte. Et øl for folk som ikke liker øl, men elsker lovehearts. Det skal sies at fargen er lekker! Bruk den som velkomstdrink på sommerfesten.

E

Qvart Ølkompani Gose, 3,0%

Til forskjell fra Coronakonsernet har Qvart valgt å her tilsette et nytt allergen, nemlig laktose. Det synes panelet er dårlig stil. Faktisk er det så ille at det egentlig ikke burde drikkes av noen. Det er en surøl, men ikke en spesielt god surøl. Smaken minner mistenkelig mye om brustabletter mot hodepine. Noen mener den smaker fermentert sportsdrikk. Bryggestilen er visstnok av det tyske og eldgamle slaget. De kunne godt latt den ligge.

F

Grans Lite Glutenfri Pilsner, 4,7%

«Dette smaker som ølet jeg drakk da jeg var russ og jeg spøy faen meg hele tiden», roper en rasende jente fra hjørnet. Dette er testens mest provoserende øl. Den smaker honning, men ikke på en god måte. Det er som om den har ligget i sola en dag eller to, for å så bli kjølt ned igjen. Skal du kjøpe noen gode og noen vonde øl, så drikker du denne ølen til slutt. Du er advart.

Ad notam

Universitas oppsummerer uka

Redaktør over alle redaktører

Etter at det ble klart at ingen hadde søkt som redaktør i studentradioen Radio Nova har radioen innstilt den allerede påtroppende Universitas-redaktøren Birk T. Helle som ny redaktør. Helle sier i en pressemelding at han gleder seg til å også få Radio Nova under vingene, og avslutter meldingen med å titulere seg som «studentmedienes mediemogul nr.1».

Ad notam retter

I forrige utgave kunne Universitas melde at «Geologisk museum gikk på millionsmell». Ifølge saken skulle «dyre instrumenter flyttes i løpet av et par uker, men tok ett år». Etter litt mailkorrespondanse viser det seg nå at det ikke er det som er sakens hovedmoment, men

at en av deres ansatte faktisk gikk på et av instrumentene en sen kveld da lyset var gått. -Au! Sier den ansatte til Ad notam.

Knausgård mot Skogen

Universitas' rasismeavsløringer i UiOs eiendomsavdeling for to uker siden har ført til store reaksjoner. En rekke profilerte mennesker har trådt til med tiltak for å bedre situasjonen, og kritikken har vært spesielt rettet mot avdelingens ansvarlige leder John Skogen. Den siste reaksjonen kommer selveste Karl Ove Knausgård som er aktuell med utstillingen «Mot skogen» på Munchmuseet. Knausgård forteller til Ad notam at han akter nå å sette opp en ny utstilling med rasisme som tema. Utstillingens arbeidstitel er dessverre «Mot Skogen» også denne gang.

Ukas studentvin

JORDBÆRSPRUDEL: «Flytende jordbærgodteri», «skamfull nytelse» og «som å ligge med en veldig dum, men veldig digg gutt». Deler av Universitas' redaksjon er kreative i valgene av superlativene. Enkelte mener denne er søtere enn den burde være, og kanskje er den mer som en forføngelig shot. Men deilig er den. Hvis du er ute etter litt frekk hverdagskos

Eskil Wie, utenriksredaktør i Universitas

og vil piffe opp vorspielbordet med litt farger, så er denne chilenske sprudledrikken verdt pengene. Smak av søt jordbær, en god forsmak til sommeren som er like rundt hjørnet, eller som feiring av eksamen som nettopp er unnagjort. Godt kjøp. God sommer!

NB. Redaksjonen testet denne umiddelbart etter øltesten var ferdig. Se side 26 og 27.

Fresita

Pris: 110 kroner

Land: Chile

Alkohol: 8 prosent

QUIZBRØDRENE

1. I hvilket sentralasiatisk land var Islam Karimov president fra 1991 til sin død i 2016?

2. Hvor mange av dagens land har endelsen -stan?

3. Hvilket fjell er det høyeste fjellet i Norge som ikke ligger i Jotunheimen?

4. Hvem spiller hovedrollen i Netflix-serien «Master of None»?

5. «Master of the House» er en kjent sang fra hvilken musikal, basert på en fransk bok fra 1862?

6. Hvilken plass i London er omkranset av Lisle Street, Charing Cross Road, Orange Street og Whitcomb Street?

7. Hvilket NHL-lag ble grunnlagt av Walt Disney Company i 1993, og vant Stanley Cup-trofeet i 2007? Norske Espen «Shampo» Knutsen var en liten tur innom klubben.

8. Ishockey-VM for herrer har nylig vært avholdt i Frankrike og Tyskland. Hvilket land gikk av med seieren?

9. Hva heter elven som danner en del av grensen mellom Argentina og Uruguay?

10. Romanen «Don Quijote» regnes som et av tidenes beste litterære verk. Hvilken spansk forfatter skrev romanen?

11. Hvilket norsk band synger om

- blant annet Don Quijote i sangen «Det umulige e mulig»?

12. DDR var en betegnelse på Øst-Tyskland. Hva sto forkortelsen for?

13. I hvilket land ble nylig Hassan Rouhani gjenvalgt som president?

14. En annen som håper å bli gjenvalgt er Storbritannias statsminister, hva heter hun?

15. I 1979 kom den første filmen i Alien-serien ut. Hva het hovedpersonen og hvem spilte denne?

16. I helgen som var avholdt et norsk politisk parti sitt landsmøte. Hvem er de to talspersonene for partiet?

17. Hvem toppet i 2008 VG-lista i seks

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestre i quiz

- uker med sangen «I'm Yours»?

18. Hva heter hovedpersonen i grøsserren «Friday the 13th» (1980)?

19. I hvilken roman fra 1719 heter hovedpersonens følgesvenn Friday (Fredag i norsk oversettelse)?

20. Hva er sannsynligheten for å få to seksere på to terningkast?

Vi spør

av Ernest Hemningsløsway

Vær varsom, Westerdals

Nylig kom første utgave av Abstract, studentavisen til Westerdals. Baksideredaksjonen reagerte kraftig på at «magasinet» bestod av innholdsmarkedsføring, men ikke var merket etter reglene. Derfor ringte vi på vegne av Pressens Faglige Utvalg.

—Hei, det er Dina!
—Heihei! Gard fra Pressens Faglige Utvalg som ringer. Snakker jeg med redaktøren til Westerdals sin studentavis?
—Det gjør du!
—Veldig bra! Nå til sak! Nylig utkom deres første utgave av westerdalsavisen Abstract. Resultatet har vakt reaksjoner i mailboksen vår. Jeg vet ikke helt om du er kjent med vår funksjon, jeg?
—Hvor er det du er fra sa du?
—PFU, sa jeg! På forsiden av Abstract står det skrevet at dere er en studentavis. Dette fordrer at dere følger Vær Varsom-plakaten, noe som ikke er nevnt i avisen. Jeg håper dere forstår alvoret i dette?
—Åh, åh, beklager! Det har vi faktisk ikke tenkt på, beklager! Eh, hva gjør vi videre da?
—Samtidig har vi fått sterke reaksjoner på deres ukritiske bruk av innholdsmarkedsføring i sakene deres. For eksempel saken hvor Astrid S skryter uhemmet av Westerdals-studentene. I Vær Varsom-plakaten står det: «svekk aldri skillet mellom

journalistikk og reklame. Det skal være åpenbart for publikum hva som er kommersielt innhold». Med dette til grunn, reagerer vi på at det ikke er en tydelig merking av reklame i avisen, noe vår generalsekretær mistenker. Dere har derfor blitt klaget inn, noe som kan ha fatale konsekvenser, og jeg antar dere tar dette på største alvor.
—Oi, okay. Eh ja! Menmen eh... Ingenting er reklame her...
—Jeg lurte på om dere har en advokat eller noe slikt jeg kan sende sakspapirene til? Så kan dere få lov til å svare på tiltalen.
—Eeeeh, en mail mener du?
—Nei, advokat.
—Ehe, nei det har vi ikke. Vi er en bitteliten forening på en liten skole, eh, men jeg forstår, eller nei! Jeg skjønner ikke! Hva vi har gjort gærent? Vi har ikke, jeg har ikke.. Hva er det vi ikke har forstått?
—Som organet som opprettholder pressens integritet, er det vår fordømte plikt å tydeliggjøre skillet mellom journalistikk og innholdsmarkedsføring!

— Nei, jeg vet ikke... Huff! Vi har ikke noen jurist, åpenbart ikke. Hva skal vi gjøre? Vi har jo ikke penger til det!
—Det er forresten to avissider vi ikke har meldt inn da de er blanke.
—De er helt blanke ja. Eh, så hele avisen blir meldt inn? Fordi vi ikke har merket hva som er reklame og ikke?!
— Det stemmer, jeg sender en mail jeg. Til slutt lurte vi på om du vil vurdere din stilling som redaktør for Westerdals' Natt&Dag, slik dere hevdet i Universitas november 2016?
—Westerdals' Natt&Dag?? Hvem sa det? Det har vi aldri påstått, tror jeg?
— Forstår. Vi tar det til etterretning. Til deres etterretning, så er dette faktisk satirespalten i Universitas, noe som resulterer at denne anklagen kun er noe flåsete tullball. Vi beklager dette!
—Faen ass! Det var jævlig dårlig gjort!
—Sorry!
— Nå trodde jeg hele eksamensperioden var ødelagt.

SVAR/DOM

- 0-4. **Tatt sommerferie:** Dette var kanskje ikke så bra, men hey, det har vært en lang eksamensperiode. DU HAR EN VERDI.

5-9. **Siste innsjutt-vibes:** Åpenbart enda litt kognitiv innsats igjen – resten gikk vel til å naile eksamen (?). Hva faen vet vel vi.

10-14. **Aint no skippertaker:** Fytti! Ikkje duuumt. Irriterende at semesterinnsjuttet ikke tærer mer på, men. Whatca gonna do.

15-20. **DAAAMN:** Hva faen? Har ikke ord. GOD FØKKINGS SOMMER!

Rebus

av karinator

HINT: Soon 2 B \$0MMAH. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «På tide å finne fram strykehjernet» Det klarte team Bendrik, men hadde aldri fått det til uten god hjelp fra Simba. Også Turtelduene, Camilla og tyven, og Eli, Cornelia, Hanne og Ebbolini fiksa denne, nais innsats folk! Be well.